

ІРПІНЬ ЄДИНИЙ

7 КВІТНЯ 2015 / ВИПУСК 3

«Я схилию голову перед Максимом Ридзаничем, своїм командиром»

стор. 3 ➤

Голова Ірпінського міського суду: відверто про себе і правосуддя

стор. 4 ➤

Головного лікаря Данила Лісняка змусили піти з посади

стор. 7 ➤

Виховуємо спортсменів екстра-класу

стор. 9 ➤

3 Великоднем!

Щиро вітаємо жителів нашого регіону зі світлим святом Воскресіння Христового. Нехай кожного огортає Божа благодать і любов. Мирного неба, здоров'я, благополуччя!

Ірпінська регіональна Співка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО

Христос Воскрес! Воїстину воскрес!

Ці слова незабаром лунатимуть у кожній домівці. Зичимо нашим співвітчизникам гарних свят – Божої ласки, смачної паски, віри у власні сили, земного щастя.

Громадська організація «Фенікс»

ГОЛОВА КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ МИКОЛА БАБЕНКО:

«КОЖНА СПОРТИВНА ПЕРЕМОГА – ЦЕ ПІДВИЩЕННЯ МІЖНАРОДНОГО СТАТУСУ НАШОЇ ДЕРЖАВИ»

Стор. 2 ➤

ПОЗИЦІЯ ГРОМАДИ

ЧИ ТРЕБА ЗВОДИТИ НОВИЙ ПАМ'ЯТНИК КОБЗАРЮ?

Влада підкинула громаді для обговорення нову пропозицію: давайте перенесемо пам'ятник українському пророку Тарасу Шевченку на центральну площу, там, де нині «пісочний» годинник міста. Та так, щоб це було монументально, на віки!

І навіть варіанти макетів нової скульптури Кобзарю на останньому засіданні виконавчого комітету виставили на огляд. Мовляв, час не чекає: думайте, підтримуйте!

Можливо, спочатку назвемо центральну площу міста іменем міського голови (всі знають, якого), а потім вже перейдемо до реалізації грандіозного плану, який має засвідчити: нова команда рухається в правильному напрямку. Оскільки керується лозунгом: якщо робити революційні перетворення, то по всьому фронту, чи то пак по всьому місту! Втім, давайте залишимо сарказм і спустимося на грішну землю.

Чи на часі грандіозний план перенесення пам'ятника Кобзарю? Чи треба нам новий фонтан по вулиці Шевченка? Коли поруч, на центральній площі, є «старий».

Так, він часто виходив з ладу, бо невідомі зловмисники його псували, викрадали форсунки, інші деталі. Але, попри це, він діючий!

Ми провели міні-опитування ірпінчан. І не знайшли жодної людини, яка б підтримувала цей проект. «Це бездумна затія, оскільки на реконструкцію центральної площі треба витратити великі народні кошти, – говорить Микола Д. – А хіба ми такі багаті?!». Галина І. також проти таких, за її висловом, дурних грандіозних планів. «Краще б влада почала реально створювати нові робочі місця, – говорить вона. – Скажімо, ініціювала б відкриття швейного цеху, потім фірми по виготовленню взуття. Щоб ми не їздили за покупками у ближнє і далеке зарубіжжя. Бо таким чином працюємо на промисловість чужих держав».

Максим СИДОРЧУК

Від редакції. Просимо наших читачів висловити з цього приводу свою позицію. Ваша думка буде почута!

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

ВІЗИТНА КАРТКА

Микола Вікторович БАБЕНКО – голова Київської обласної ради.

Народився 17 вересня 1980 р. в м. Кривий Ріг Дніпропетровської області. Закінчив інститут міжнародних відносин Київського національного університету ім. Тараса Шевченка за спеціальністю «міжнародне право». Трудову діяльність розпочав у 2001 р. помічником юриста. У 2003 р. отримав право на здійснення адвокатської діяльності.

Депутат Київської обласної ради VI скликання від політичної партії «УДАР».

том треба займатися з дитинства: він дисциплінує, формує людину як особистість, допомагає реалізовувати високі цілі та вчить не здаватися.

Саме спорт виховав в мені внутрішню дисципліну – якість, яка вкрай необхідна людині, щоб досягати мети, бути особистістю, гармонійно жити.

– **А як Ви вважаєте, яке співвідношення спорту і патріотизму?**

– Родина, освіта, культура, спорт – це основні інститути, які виховують патріотизм. Тобто спорт знаходиться у системі виховання не тільки Людини, але й Громадянина та Патріота. Сьогодні в Україні активно зароджується

саме поняття патріотизму. Люди починають по-іншому сприймати та відчувати свою державу, відбувається певний злам у усвідомленні себе у вимірі Вітчизни.

– **Яким способом зараз влада, в тому числі і самоврядування, може допомогти розвитку спорту? І яким чином спорт може допомогти державі?**

– У ситуації, яка сьогодні склалася в Україні, спорт, на жаль, не входить до пріоритетних напрямків розвитку. Я вважаю це неправильним. І спорт, і освіта, і культура повинні отримувати від держави підтримку за будь-яких умов. Кожному посадовцю та бізнесмену необхідно сприяти їх розвитку, це вклад у майбутнє нашої країни.

ГЕРОЇ ПРИІРПІННЯ

Володимир ПАЛАМАРЧУК: «БАТАЛЬЙОН «ОУН» ПОЧИНАВ ВОЮВАТИ З ОДНІЄЮ РУШНИЦЕЮ» У НЬОМУ СЛУЖИТЬ І БАГАТО РОСІЯН

Син прославленого поета-пекладача Дмитра Паламарчука Володимир, позивний «Журналіст», воює в батальйоні «ОУН». Він приїхав в рідні пенати на ротацію з однієї з найгарячіших точок – селища Тоненького, що знаходиться поблизу населеного пункту Піски, котрі прикривають підступи до наших кіборгів, яких порівнюють з героями Брестської фортеці. Володимир Дмитрович пішов на війну добровольцем з Майдану, на якому вершилася Революція Гідності. Нещодавно про його фронтові будні демонструвався сюжет на 5-у телеканалі. Незважаючи на далеко не юний вік (58 років), він не втратив вродженого оптимізму й жартівливості навіть там, на передовій. Тож під час розмови жартував: у його ковбойському капелюсі взимку мерзнуть вуха. І якщо раніше Володимир не носив бронезилет, бо не мав, тепер ним розжився. Але, за його словами, не стільки для захисту, а щоб зігрівав, хоча там, в Тоненькому, їм не було холодно від постійних обстрілів «Градів» і «Ураганів», нападів на укріплення путлівських найманців.

ДЕ ЖИВЕ ДУХ ПОБРАТИМСТВА?

– Володимире, дивлячись на тебе, не стримаюся зауважити — помолодшав і зміцнішав; не кажу помужнішав, бо ти й раніше цим відрізнявся й завжди йшов проти вітру. Як це тобі вдалося?

– Там, на передовій, друже, гартується справжній український дух, а також тіло. Там справжні патріоти України, на відміну від пристосуванців-споживачів, які навіть після Революції не думають не лише змінюватися, а навпаки, посилили свої апетити. У нас там зовсім інші цінності, і найбільше шкодую, що дух побратимства можливий лише там, на фронті. А тут система чавить найкращі людські пориви — в пошуках хліба насущного людей змушують ставати пристосуванцями, особливо в час, коли балом править капітал, а його вірні слуги розплодилися в усіх владних кабінетах — Ірпінь не виняток. Однак не може не тішити те, що патріотів у нас вистачає — на передовій і в тилу.

– **Виходячи з наших реалій, як ти дивишся на те, що історія повторюється, адже після революцій зазвичай на поверхню спливає нечисть...**

– На жаль, це так. Але я ще не відповів, як ти кажеш, про секрет своєї другої молодості. Насправді секрету немає, просто на

фронті дуже великі навантаження – протягом дня постійно на ногах, в обнімку з автоматом, з котрим не розлучаєшся ні в день, ні вночі. А коли тихо, то постійно зайнятий на господарських роботах, особливо багато доводиться розвантажувати, або ж поправляти поруйновані бліндажі. Окрім цього, я маю ще обов'язки водолія.

– **Водолія?**

– Це образно. Ношу зі свердловини воду, а тоді фільтрую – вдень десь близько 100 літрів очищаю.

– **А чи є у вас традиція фронтових стограмів?**

– Ні, в нас сухий закон і сувора дисципліна, інакше б не вижили, адже батальйон «ОУН» сформований з добровольців, змушений був здобувати зброю в бою. До речі, коли приїхали на передову, то мали лише одну мисливську рушницю, але вночі в розвідку пішло кілька сміливців, й ми розжилися на п'ять автоматів «сепарів». З часом наш арсенал почав збільшуватися. Наразі маємо державне забезпечення боеприпасами.

ПОЧУТТЯ СТРАХУ Й ДРУГЕ НАРОДЖЕННЯ

– Володимире, на війні буває по-різному, чи доводилося переживати якісь особливі моменти страху.

– Я вже подружився зі страхом, і вночі, коли починається обстріл, не біжу стрімголов до бліндажа, бо знаю, що стріляють з далекої відстані, й від сліпого попадання снаряда не врятує й укриття. Але одного разу мені довелося, як то кажуть, пережити друге народження – снаряд «саушки» розірвався поруч зі мною й розтрощив водоочистку, все, що було навколо, а я відлетів від ударної хвилі на кілька метрів. Від такої вірної смерті міг врятувати лише Господь. А взагалі, на війні людям без віри робити нічого.

– **А як з харчуванням? Чи є якісь інші блага цивілізації, наприклад, чи працює мобільний зв'язок?**

– Дякувати волонтерам, всього вистачає. У цьому сенсі хотів би доземно вклонитися усім українським патріотам, які чим можуть підтримують своїх захисників. А от щодо інших благ, то в нас є світло завдяки генератору, можна дивитися телевизор. Але він ловить в основному сепаратистські канали. Тож благом це назвати не можна. Мобільний зв'язок тільки в мережі МТС; ще в мене був комп'ютер, але розтрощило під час обстрілу; супутникова тарілка також стала жертвою благом, але там ти відчуваєш себе захисником не лише Батьківщини, а й друзів наших менших, особливо котів, які не можуть без людської уваги, й прибилися великою армією до нашого підрозділу. Вони, до речі, добре відчують безпечні місця. Також до нас прибуло багато

ційну допомогу цим Федераціям. На жаль, зараз спорту неможливо вижити не тільки без матеріальної допомоги, а й без вирішення безлічі бюрократичних питань.

– **Ви сказали, що допомагає те Федерації змішаних єдиноборств ММА України. Які кроки має зробити Федерація для власного розвитку?**

– На мою думку, щоб активно розвиватися, Федерації необхідно проводити велику кількість змагань різного рівня, залучаючи не лише спортсменів, а й глядачів. Дуже важливо відкривати нові секції, реалізовувати соціальні проекти. Всі ці процеси мають стати публічними завдяки засобам масової інформації.

Свою місію у розвитку спорту я вбачаю в тому, щоб максимально долучатися до проблемних питань та ефективно їх вирішувати. Але навіть обіймаючи високу посаду, нелегко досягати якісних змін, долаючи зовнішні та внутрішні перепони. Незважаючи на це, кожна людина, яку б посаду вона не обіймала, повинна робити максимум для розвитку спорту, освіти, культури, суспільства та країни.

Геннадій МУРАШКОВСЬКИЙ

бездомних собак, і навіть красень ротвельдер, кілограмів 80, до якого в мирному житті навіть страшно було б наблизитися. Я називаю його Мордаєм. Але це вже зовсім незлий, а добрий пес, До речі, ця порода була введена для пошуку рабів-втікачів.

ЗАСТУПНИК КОМБАТА – ПОЕТ

– Володимире, наскільки я знаю, ти – рідновір, але кажеш, що в батальйоні «ОУН» є обов'язкове правило разом творити християнські молитви?

– Так, я сповідаю предківську віру, але не цураюся християнства. й разом з усіма беру участь у спільній ранковій та вечірній молитві. Нас часто відвідує єпископ Володимир з Київського патріархату, а на мій день народження, що випадає на день святителя Миколая (19 грудня), подарував мені ікону Богородиці. Вона залишилася на фронті, і я впевнений – оберігає наших хлопців.

– **А скільки в батальйоні полеглих героїв?**

– Слава Богу, лише один, хоча поранені є. У цьому сенсі хотів би відзначити мудрість наших командирів, котрі відкинули совкові принципи військової тактики. Нам допомагає сувора дисципліна, дух бойового побратимства, висока ідейність.

– **А на якій мові розмовляють у вашому батальйоні?**

– Здебільшого російською, в нас мовних проблем не існує. Окрім цього, в нашому підрозділі багато письменників і журналістів, так би мовити людей з інтелектом. Не знаю, чи є ще десь в інших батальйонах заступником комбата поет, як Борис Гуменюк. Він написав зворушливу збірку під назвою «Вірші з війни». Але це не значить, що в нашому підрозділі лише інтелектуали. Є люди з важким минулим і судимостями, але саме тут вони знайшли своє покликання, бо наша система там, у мирному житті, часто несправедлива до своїх громадян. І хочеться вірити, що ми зараз захищаємо інші цінності. До речі, в нашому батальйоні «ОУН» багато росіян, наприклад, молодий боець з позивним «Ленін» вивчив всього два українських слова «Ще раз».

– **Чи думаєш повертатися на передову?**

– Так!

Валентин СОБЧУК

ГЕРОЇ
ПРИІРПІННЯ

Днями надійшла трагічна звістка з фронту бойових дій – загинув наш земляк Максим Ридзанич. Його з почестями поховали в селищі Коцюбинське.

Сумна статистика: в неоголошеній війні Росії проти України Ірпінський регіон вже втратив 16 кращих своїх синів.

МАКСИМ РИДЗАНИЧ БУВ ЗРАЗКОВИМ КОМАНДИРОМ

Яким був Максим Юрійович, батько трьох дітей? Про нього розповідають його друзі.

Анатолій Кушнірук, волонтер, військовий капелан:

– Максиму Ридзаничу було лише 38 років. Він не ховався за інших, за жінчину спідницю. Хоча мав право не йти воювати, бо в нього троє дітей. Але пішов добровольцем. Він влився у 90-й окремих десантно-штурмовий батальйон 81-ї аеромобільної бригади.

Життя непередбачуване. Півтора тижня тому Мак-

Зліва направо: волонтер Богдан Яворський, Максим Ридзанич, Анатолій Кушнірук та секретар Бучанської міської ради Василь Олексюк

сим привозив в Житомир хоронити свого друга. Заїхав додому на два дні. Ми

з ним довго розмовляли на різні, в т. ч. філософські теми. Задав йому питання:

«Для чого ти живеш взагалі?». Відповідь вразила щирістю і глибиною: «Я там захищаю рідну землю, щоб не тільки мої діти, а всі хлопчики та дівчатка могли відвідувати дитсадки, ходити в школу». Помовчавши трохи, додав: «Якщо я врятую життя інших людей, то я його, вважаю, прожив не даремно!».

Максим Ридзанич потрапив у засідку російських диверсантів біля населеного пункту Опітне. Він поспішав на допомогу своєму бойовому побратиму. І загинув як герой.

Наш земляк був справжнім командиром. Як я вже відзначав, ні за кого не ховався. Йшов у бій першим. Це Герой України. Мати з батьком заплатили в цій війні найвищу ціну – це ціна єдиного сина. Для них він завжди був гордістю, радістю. І таким залишиться назавжди.

Звичайно, батька трьох дітей не замінить ніким. Ми, жителі Приірпіння, будемо разом допомагати цій сім'ї і матеріально, і духовно.

Вікторія ЗАГОРОДНЯ

СПОГАДИ КІБОРГА «СПАРТАНЦЯ»

У старшого сержанта Анатолія Свирида неспроста такий позивний, бо коли жакливого 19 січня 2015 року бойовики несподівано підірвали термінал й обломки стін посипалися на кіборгів, вони все одно не здавалися, повторюючи подвиг відважних спартанців, котрі малим числом зупинили цілу армію перського війська. Ворог також думав, що аеропорт боронять тисячі бійців, але їх було не більше сотні!

І все ж під час чергового перемир'я, схожого до маневрів з троянським коном, бойовики, виносячи тіла вбитих, таємно замінували термінал. 19 січня пролунав перший вибух, тоді у кіборгів було лише 52 бійця, але вони не думали здаватися перед значно переважаючим ворогом, й декілька днів тримали оборону. Та хлопцям потрібна була підмога: закінчувалися боеприпаси, під обломами, після двох вибухів замінованих стін, було багато поранених, які стікали кров'ю й стогнали, в когось не було руки, в когось – ніг. І це було найважче – чути стогони побратимів, які вмирили на очах, і їм не можна було чимось зарадити. А командування тим часом не квапилося послати підкріплення, а з'ясовувало в «паркетних» генералів,

що робити в даній ситуації. Тоді Анатолій Свирид прийняв рішення самостійно рятувати поранених бійців, хоча й сам був уражений в ногу (20 осколків потім витягли лікарі). Але тоді, перемагаючи біль, він звівся на ноги та вийшов до бойовиків, намотавши на палицю білу тканину. Бойовики прагнули розправи за те, що кіборги захищалися як оборонці Брестської фортеці й поклали чимало їхніх, особливо лютував один осетин-найманець, який вигукував: «Шчас будем на куски вас резат». Однак більшість бойовиків, дивлячись на закривавленого «Спартанця», сказали: «Ви стікаєте кров'ю і не маєте боеприпасів, на що сподіваєтесь?..».

І все ж вороги з поваги до мужності кіборгів виявили милосердя, допомогли з-під завалів витягнути поранених кіборгів – і усіх відправили в полон. Анатолій Свирид разом з іншими бійцями був ув'язнений в підвалі Донецького СБУ. Мужнього бійця хотіли визволити двоє його товаришів і дружина, та їх також полонили. Слава Богу, все обійшлося щасливо, й вони всі вже на волі. Хоча за Анатолія бойовики просили 8 своїх військовополонених, та коли поранили одного з ф'юлерів ДНР Олександра Захарченка, й було проголошено масовий обмін, Анатолій попав в загальне число звільнених.

«ВІН НІКОЛИ НЕ ХОВАВСЯ ЗА СПИНИ СВОЇХ ХЛОПЦІВ»

Згадує Анатолій Свирид про нашого земляка, героя Максима Ридзанича

– Максим загинув, коли хотів надати допомогу своєму пораненому бійцю, – говорить Анатолій. – Трагедія сталася 20 березня під Донецьком. Він вижив під час багатьох запеклих

штурмів аеропорту, й дуже шкода, що таке героїчне життя обірвалося під час перемир'я. Його підрозділ потрапив під обстріл диверсійної групи; ворожка залетіла під бронешитет й пробила хоробре серце командира взводу снайперів. З Максимом я познайомився під час вишкочів в навчальному центрі Житомира – йому, як і мені,

було 37 років. Нас здружили спільні інтереси, обоє колись служили в спецвійськах й носили крапові берети. Він захоплювався спортом, був чемпіоном України з карате. Я теж мав здобутки в бійцівських видах спорту, зокрема боксі й самбо. Взагалі, з ним було про що поговорити, він закінчив два виші за спеціальностями геофізик-ядерщик та юрист. А ще здобув успіхи в бізнесі, як директор охоронної фірми.

Виховуючи трьох малолітніх дітей, Максим не підлягав обов'язковій мобілізації, та пішов на фронт добровольцем захищати свою країну. Якось під час однієї з бесід із журналістами він так пояснив свою позицію: «Росія візьме стільки, скільки ми їй віддамо. Мені треба воювати там, щоб тут було спокійно. Поки ми воюватимемо там, тут діти будуть ходити у школу».

Валентин СОБЧУК

МИ НА НЬОГО РІВНЯЛИСЯ!

Під час атаки терористів я отримав поранення. Дізнавшись про це, командир Максим Ридзанич з групою бійців вирушив мені на допомогу. Але їм не вдалося дійти до мене. По дорозі їх накрив потужний вибух ворожого снаряда.

По рації передали: «Адам» (це позивний командира) – «двохсотий!». Ще троє бійців отримали поранення.

Максим Ридзанич був одним із кращих командирів. Ми на нього рівнялися!

Олександр ТРОХАНЧУК

«Я пішов добровольцем у Збройні сили України, – говорить Михайло Кривошей. – Не можу сидіти вдома, коли

НА ФРОНТІ – ДОБРОВОЛЬЦІ ІРПЕНЯ

ворог плюндрує землю. На Житомирському військовому полігоні пройшов дуже добру підготовку. До речі, разом зі мною військовій справі навчалися двоє наших земляків – Михайло (позивний «Гармоніст») та Анатолій («Буба»).

БЕЗ СКИДКИ НА ВІК

Михайлу Кривошею – 57. Почуває себе фізично здоровим, загартованим. У 95-й повітряно-десантній бригаді, куди спочатку його приписали, був найстарший за віком.

Але скидок на це ніхто не робив. Тут, за словами Михайла Григоровича, вчать воювати по-справжньому. Протягом місяця здійснювали засади, стрільбу з усіх видів стрілецької зброї, у т.ч. з гранатометів, марш-кидки, стрибки з парашутом з гелікоптера (у цьому виді підготовки наш земляк участі не брав), лягали в окопах під танк задля психологічного вишколу. Особливо цінними, корисними були курси тактичної медицини.

З часом наших земляків, завдяки Ігорю Панасюку, «пере-

кинули» у 81-у десантно-штурмову бригаду, де командиром афганець Олег Чуйко. У цьому військовому підрозділі, на відміну від деяких інших, залізна дисципліна, яка передбачає і «сухий закон».

Михайла Кривошею призначили на посаду начальника ремонтної майстерні роти матеріально-технічного забезпечення.

СЕСТРА І ПЛЕМІННИЦЯ МЕНЕ НЕ РОЗУМІЮТЬ

Рідна сестра та племянниця Михайла Григоровича живуть у

Бельгії. Час від часу вони спілкуються між собою. Але, якщо відверто, розмова не виходить. Непорозуміння виникли не на ґрунті родинних відносин, підтекст тут політичний. «Сестра та племінниця у Бельгії постійно дивляться російське телебачення, тому у них дуже викривлена думка щодо подій на Сході України, – говорить Михайло Кривошей. – Я як можу переконую: те, що показує Росія – це клубок суцільної брехні, ненависті до нашої країни. Не вірять, продовжують називати мене «фашистом». Тому я вкотре переконуюся: інформаційна безпека держави відіграє надзвичайно важливу роль».

КРИМІНАЛ

ВІЯВЛЄНО ЛАБОРАТОРІЮ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ

Під час проведення оперативно-розшукових заходів працівники Ірпінського МВ спільно зі співробітниками СБУ м. Києва та Київської області викрили групу осіб, які протягом тривалого часу займалися зберіганням, виготовленням та розповсюдженням вогнепальної зброї, бойових припасів, вибухових речовин та пристроїв. Згідно з постановою Ірпінського міського суду в двох осіб за місцем проживання проведено обшуки. У них виявлено та вилучено лабораторію з виготовлення вогнепальної зброї, набоїв та вибухових пристроїв. Вилучено 6 бойових пістолетів, 2 гладкодульні та 2 нарізні рушниці, 8 бойових гранат, 200 г тротилу та кілька тисяч набоїв до різних типів та видів зброї.

Слідчі міськвідділу відкрили кримінальне провадження за ознаками правопорушення, передбаченого ч.1 ст.263 КК України. Затримано двох осіб, один з яких знаходиться під вартою. Робота з викриття злочинної організації продовжується. Досудове слідство триває.

Ірпінський МВ застерігає: носіння, зберігання, придбання, виготовлення, ремонт, передача чи збу вогнепальної зброї, бойових припасів, вибухових речовин та пристроїв без дозволу карається позбавленням волі на строк до семи років. Натомість особи, які добровільно здали правоохоронним органам ці небезпечні предмети, звільняються від кримінальної та адміністративної відповідальності.

Також застерігаємо волонтерів та інших осіб, які відвідують зону АТО, їхніх родичів і знайомих від прийняття в подарунок, перевезення чи зберігання будь-яких видів зброї. Це не тільки є кримінально-карним діянням, а й становить небезпеку для оточуючих.

Ігор ПАДЮК,
начальник Ірпінського МВ

ПРИПИНИЛИ ДІЯЛЬНІСТЬ КУСТАРНОЇ НАРКОЛАБОРАТОРІЇ

Проведено оперативно-профілактичне відпрацювання території Ірпінського регіону за участю 116 працівників міськвідділу міліції, 8 державтоінспекторів, 83 співробітників батальйону «Миротворець» та 36 – батальйону міліції громадської безпеки особливого призначення. Мета – викриття та притягнення до відповідальності осіб, які вчинили кримінальні та адміністративні правопорушення, протидія незаконному обігу наркотичних засобів, вогнепальної зброї, боєприпасів, виявлення нелегальних мігрантів та інших іноземців, які не мають підстав для перебування в нашій державі.

Начальник міськвідділу міліції Ігор Падюк перед початком спецоперації провів інструктаж.

Завдяки спільним зусиллям правоохоронців виявлено 7 фактів незаконного обігу наркотиків (ст. 309 ККУ). Так, 12 березня оперативники відділу БНОН припинили діяльність кустарної нарколабораторії. Затримано двох хлопців, які вирощували елітні рослини «Канабіс» у підвальному приміщенні звичайного гаража. Нарколабораторію вони обладнали тепличним устаткуванням, системою клімат-контролю та світловідбиваючим покриттям на стінах.

Під час патрулювання у громадських місцях перевірили понад 200 підозрілих осіб, місця їх тусування – кафе, бари, ресторани та торговельні заклади. Проведено профілактичні бесіди з персоналом щодо недопущення продажі продукції неповідомленим алкогольних і слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів. Працівники Державтоінспекції перевірили 156 автомобілів.

Загалом за період відпрацювання правоохоронці притягнули 91 особу до адміністративної відповідальності за дрібне викрадення чужого майна, дрібне хуліганство, порушення правил адміністративного нагляду, вчинення насильства в сім'ї, розпиття спиртних напоїв у громадських місцях та за скоєння інших видів правопорушень. Так, при перевірці магазину, що розташований в Коцюбинському, виявлено факт продажу слабоалкогольного напою неповнолітньому. За це продавця магазину притягнуто до адміністративної відповідальності за ч. 2 ст. 156 КУпАП. До компетентних органів направлено подання про позбавлення власника ліцензії на продаж алкогольних напоїв.

За словами Ігор Падюка, такі відпрацювання необхідні для підтримки порядку в місті та контролю за криміногенною обстановкою. Всі дані про виявлені правопорушення внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Юлія ЖОВНЕРЧУК,
інспектор Ірпінського МВ

АКТУАЛЬНА РОЗМОВА

ГОЛОВА ІРПІНСЬКОГО СУДУ ЛЮДМИЛА САРАНЮК:
«НА ЖАЛЬ, ЗАКОН
ІНКОЛИ РОЗХОДИТЬСЯ
З ЖИТТЄВОЮ МУДРІСТЮ...»

– Людмила Павлівно, в системі судочинства Ви вже більше двадцяти років... І все ж, що спонукало Вас одягнути суддівську мантию, адже це дуже нелегка професія, пов'язана з долями людей, емоціями, і найчастіше негативними...

– У мене теж у виборі професії не обійшлося без емоцій. Коли ще була школяркою, побачила телефільм «Іменем закону», який мене дуже вразив. А фабула така: хлопчеськ проводжав дівчину й зустрівся з компанією нетверезих молодиків, які зухвало почали чіплятися до його обраниці. На її захист став коханий, в цій сутичці хлопця вбили. Потім був судовий процес, сльози матері юнака та його дівчини. Я теж плакала, бо пережила велике душевне хвилювання, а ще зрозуміла, що це не остання життєва драма. Тому вирішила присвятити себе правосуддю, щоб зло завжди було покаране, бо тільки так його може стати менше. І я почала цікавитися юриспруденцією, вивчати систему судочинства, прокуратури. І хоча батьки мріяли про іншу кар'єру для мене, я пішла на юридичний факультет КДУ ім. Тараса Шевченка. Після закінчення цього закладу пройшла стажування в Києво-Святошинському суді.

– А як давно працюєте в Ірпінському суді?

– 3 1989 року. Починала на різних посадах, була рядовим суддею, заступником голови суду. Великі слова подяки хочу висловити моему попереднику – Валентину Царенку. Він мав великий досвід суддівської роботи, а ще був людиною великої душі. Звертання «Ваша честь» під час судових процесів для нього мало великий зміст.

– **Перші справи були складними?**
– Доля так розпорядилась, що, коли стала суддею, відразу почала їх розглядати. Одна з них була про дуже аморальний інцидент між в'язнями в Бучанській колонії. Я тоді дуже розхвилювалася й прийшла до голови суду, мовляв, не зможу її вести. Валентин Андрійович знайшов мудрі слова, заспокоїв. Його поради згадую до сьогодні.

І не тільки я, а багато інших людей, які зверталися до нього за справедливими рішеннями.

– Чи торкнулася люстрація Ірпінського суду?

– Поки що таких матеріалів немає. Незабаром суддівського корпусу побільшає до 12, до нас із зони АТО прибуде двоє суддів.

– Що можете сказати про тенденції ірпінської Феміди...

– У провадженні суду багато адміністративних, сімейно-побутових справ, на жаль, має місце насилья в родинях. Не зменшується й правопорушень зі зберіганням та збутом наркотиків, а також фактів крадіжок майна громадян наркозалежними. Є багато позовів від банківських установ щодо кредитних договорів. Лівова частина цих справ спричинена подорожчанням долара та євро.

– Чи великі суми заборгували жителі нашого регіону банкам?

– Ви знаєте, наразі кредитори звертаються до суду навіть тоді, коли їм заборгували тисячу гривень. А ще в нас була в провадженні справа, котра стосувалася неповернення кредиту на суму 5 мільйонів євро.

– Мабуть, це було пов'язано з якимось масштабним бізнес-проектом. Яке рішення виніс суд?

– Про масштаби говорити не буду, лише скажу, що кредити брали під виробництво пластикових дверей та вікон. Згідно з законом, ми змушені були задовольнити вимоги кредитора. Також сьогодні багато позовів до Пенсійного фонду у зв'язку з урядовою постановою щодо виплати надбавок, і хоча ми підтримуємо в цьому сенсі людей, однак судові рішення через брак коштів не виконуються.

– А чи збільшилася кількість кримінальних справ, якщо зважити на війну на східних кордонах та наплив переселенців?

– Сьогодні ми можемо порівняти статистичні дані. Так от, в 2013 році на розгляді Ірпінського суду перебувало 1529 справ, в 2014 році – 2059. Як бачимо, невтішне зростання.

– Чи розглядалися в суді заомовні вбивства та злочини, скоєні з політичних мотивів?

– У минулому році виголошено вирок щодо намагання здійснити замовне вбивство, котре було спричинене з корисливих мотивів – главу родини «приговорили» дружина» з сином. Злочин був вчасно викритий, а за посягання на життя горе-замовники понесли суворе покарання. Справ щодо злочинів, спричинених із політичних мотивів, у нашому провадженні не було.

– Давайте поговоримо про таку злободенну тему, як земельна, навколо котрої багато негативу.

– На сьогодні ми внесли багато рішень, підтримуючи позиції прокуратури щодо повернення земельних наділів в державний фонд.

–Ці рішення стосуються всіх населених пунктів Приірпіння?

– Так, від Ворзеля до Коцюбинського.

– А чи розглядав суд справи з проявами організованої злочинності?

– Не так давно ми винесли вирок стосовно одного незаконного формування грабіжників, які промишляли, погрожуючи збро-

єю, в ювелірних магазинах Київської та Житомирської областей. Збиток, нанесений ними, становив понад три мільйони гривень. Усі вони отримали законні покарання – від 8 до 10 років. Також хотіла б зауважити, що останнім часом побишало справ, які стосуються поділу спадщини, договорів довічного утримання. Не раз доводилося дивуватися, розглядаючи їх, коли родичі, брати чи сестра, заспілені наживою, не можуть по мирному поділити майно. Хотілося б закликати всіх до мудрості: адже мир в родині й успіх в житті, в першу чергу, залежить від миру в душі.

– До вас звертається багато простих людей, як до останньої інстанції, приходять з сімейно-побутовими скаргами.

– Це дійсно так. Особливо до нас йдуть люди похилого віку. Нерідко доводиться розглядати справи, коли вони укладають договори довічного утримання, а їх опікуни не належно їх виконують, або зовсім ігнорують. Та бувають і ще більш жорстокі випадки. От нещодавно особисто до мене звернулася літня жіночка з Ворзеля, яка опинилася в надзвичайно скрутній ситуації – вона по договору дарування «відпсалала» садибу синові, і той, увійшовши в права господаря, почав нехтувати рідною матір'ю, якій забракло місця в рідній домівці. І хоча закон, згідно договору дарування, був на боці кривдника, але я, зваживши всі обставини, прийняла рішення на підтримку матері. Інколи закон розходиться з життєвою мудрістю, але коли є певні обставини та можливість, я завжди приймаю рішення на користь мудрості. Від себе хотіла б наголосити, що коли в жителів нашого регіону є складні проблеми, і вони не можуть знайти відповідей у нашому суді, приходьте особисто до мене.

Валентин СОБЧУК

Освіта

На базі Національного університету ДПС України за допомоги кваліфікованих викладачів буде організовано цикл навчальних лекцій з ряду предметів, котрі тестуватимуться під час ЗНО. У навчаннях можуть взяти участь всі мешканці Ірпінського регіону, котрі будуть вступати до вищих учбових закладів. Навчання – безкоштовне. Лекції відбуватимуться щочетверга (**аудиторія 133, 17:00**) під керівництвом кандидата фізико-математичних наук, доцента кафедри вищої математики Ганни Мамонової. Дана акція організована за сприяння Святослава Куценка. Що думають з цього приводу члени Ради наукового товариства студентів та курсантів Катерина Коротчук, Марко Лизак та Олександра Кісельова? За їхніми словами, подібний добродійний захід може багатьом юнакам та дівчатам успішно скласти ЗНО й зробити перший крок до омріяної професії.

Мілицейська хроніка

Вирощував коноплю у горщиках

Прокуратура міста Ірпеня здійснювала процесуальне керівництво у кримінальному провадженні відносно ірпінчанина, який в гаражі виростив 18 кущів коноплі.

У січні нинішнього року він придбав насіння цієї рослини та висіяв його в садові горщики. Наркотичне зілля підживлював добривами, поливав та створював сприятливі кліматичні умови для його росту. Тобто таким чином займався вирощуванням цих рослин.

Правоохоронці затримали ірпінчанина. Йому повідомлено про підозру про вчинення кримінального правопору-

шення. Обвинувачений визнав вину у повному обсязі.

Обвинувальний акт стосовно особи направлено до суду (ч. 1 ст. 310 КК України – незаконний посів та незаконне вирощування конопель у кількості від десяти до п'ятдесяти рослин). Санкція статті передбачає покарання у вигляді штрафу від ста до п'ятисот неоподаткованих мінімумів доходів громадян або арешт на строк до шести місяців чи обмеження волі на строк до трьох років.

М. ТУРИС,

старший прокурор прокуратури міста Ірпеня, юрист 3 класу

Життя зупинилось у 23 роки

30 березня страшна автомобільна аварія сталася в Ірпені. Причому, не в нічний час, а серед білого дня, близько 15:00. Автомобіль «Форд» рухався по вулиці Соборній. На перехресті вулиці П. Комуни водій легковика не надав перевагу на нерегульованому пішохідному переході молодій жінці. Від сильного удару 23-річна Вікторія померла відразу.

Сергій КУЛИШ,

інспектор ВДАІ з обслуговування Ірпінського регіону та м. Буча

Від борделів – до апартаментів

За півроку «кришування» повій посадовці столичної міліції «заробили» на житло в Ірпені

Керівники столичного управління Департаменту боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми (ДБЗТЛ) замість боротися із проституцією, навпаки, «кришували» борделі! Як повідомив глава МВС Арсен Аваков на власній сторінці у соціальній мережі, викрили цю злочинну схему співробітники Служби внутрішньої безпеки МВС. Задokumentовано десятки учасників, сутенерів, «клієнтів», а їхня оперативна розробка тривала три місяці.

«Ці брудні співробітники міліції створили та систематизували «кришування» мережі підпільних публічних будинків і салонів. Вони налагодили грошовий потік в свої кишені – з проституції, «кришуючи» від «наїзду» борделі, займаючись організацією сутенерства, координуючи систему Інтернет-сайтів з надання платних інтим-послуг», – обурюється міністр

Аваков. За його словами, обсяг щомісячних «доходів від повій» для керівництва Київського управління ДБЗТЛ оцінюється оперативниками у суму близько 350 тис. доларів.

Наразі правоохоронці затримали заступника начальника відділу по місту Києву, полковника Дмитра Ольховика. Водночас, заступник начальника столичного управління ДБЗТЛ полковник Костянтин Слюсар оголошений в розшук. Як повідомляють в МВС, міністр Аваков звільнив з посади начальника ДБТЗЛ Михайла Андрієнка та начальника столичного управління ДБТЗЛ Ярослава Жука.

Цікаво, що за даними МВС, полковник Слюсар і майор Жук за півроку роботи на посадах встигли заробити на елітне житло в Ірпені. У нашому місті обидва придбали собі в елітному будинку дворівневі апартаменти, виклавши з кишені по 120 тис. доларів кожен!

Іван ЛЕОНОВ

Хто допоможе успішно скласти ЗНО?

«Сьогодні світ перетворився на глобальний потік людей та їх проблем, де мало хто помічає когось, окрім себе, – говорять вони. Ми живемо у віртуальному суспільстві. В світі, де так мало добра. Але наукове товариство студентів та курсантів спільно з викладачами університету переконані: світ не без добрих людей, він лише потребує трансформаційних змін. Адже якби кожен зробив щасливою хоча б одну людину на Землі, то усі були б щасливими!». Погодьтеся, не зажди легко визначитись із напрямом підготовки й обрати предмети на ЗНО. Але це реально зробити!

Завершити публікацію доцільно наступним зверненням: «Ми, наукове товариство студентів та курсантів, викладачі університету готові розділити зі шкільними учителями відповідальність за надання освіти, досвіду, натхнення та мудрості підрастаючому поколінню України! Сподіваємося, що набуті під час лекцій знання будуть корисними при складанні тестів зовнішнього незалежного оцінювання».

Костянтин СВЯТОСЛАВСЬКИЙ

P.S. Пишіть: irpin@i.ua

Консультації

Які пільги отримують на оплату ЖКГ учасники АТО?

Захисники Вітчизни, котрі, ризикуючи життям, чинили опір агресору на передовій, тепер мають право на пільги при сплаті комунальних тарифів. Про це детально розповіла нашому кореспонденту начальник управління праці та соціального захисту населення Лариса САПРИКІНА.

– Свого часу було проведено круглий стіл з членами родин учасників АТО, – розповідає Лариса Анатоліївна. – За його результатами було напрацьовано певні зміни, котрі внесли до комплексної програми «Турбота». Відповідно до рішення сесії міської ради, надали право на 50-відсоткову знижку за користування комунальними послугами у межах середніх норм споживання, передбачених чинним законодавством.

– Розкажіть детальніше про пільги?

– Це кварплата, а також покриття тарифів за водопостачання та водовідведення, опалення і газопостачання. Однак електроенергія до цього переліку не увійшла. За рішенням сесії міської ради, на якій було прийнято бюджет міста на поточний рік, на це відшкодування додатково виділено понад 500 тис. грн.

– На які категорії учасників АТО поширюється 50-відсотковий знижки?

– У першу чергу це ті воїни (та члени їхніх сімей), які безпосередньо беруть участь в антитерористичній операції. На сьогодні у нас призвано на військову службу 174 особи. Відтак їхні родини можуть скористатися згаданою пільгою. Рішення міськради розповсюджується лише на жителів Ірпеня. Селищним головам рекомендовано також прийняти відповідні документи.

– Як на практиці реалізовуватиметься надання пільг?

– До управління праці та соціального захисту населення (Ірпінь, вул. Дем'яна Попова, 26-б) необхідно подати пакет документів, які б підтверджували право на її надання.

– Тепер давайте поговоримо про пакет необхідних документів.

Учасники АТО (зліва направо) Ханкішиєв Ф.Г., Маштабей В.В. та Панасюк І.В.

– У першу чергу, це копії паспорта, ідентифікаційного коду пільговика та членів його сім'ї, довідки про склад сім'ї (форма 3), документа, що підтверджує участь в антитерористичній операції. Як правило, це довідка військової частини, де проходить службу дана особа. Також треба представити копії свідоцтв про шлюб, народження дітей, якщо такі є, а також пред'явити особові рахунки за сплату комунальних послуг. Копії повинні бути подані разом з оригіналами, які повертаються після їх звірки.

На підставі цих документів наші фахівці видаватимуть довідку відповідного зразка, яка подається до житлово-комунальних служб. І потім підприємство, яке надає послуги, безпосередньо співпрацюватиме з нашим управлінням, щоб відшкодувати ці кошти.

– А якщо людина мобілізована не через військомат, а пішла добровольцем чи проходила службу в армії?

– Такі особи теж враховуються на рівні з усіма, якщо є довідка військової частини, до якої призвані, що вони беруть участь в АТО. Це і є головний документ, який визначає статус. Адже навіть ті 174 мобілізовані, про яких ми говорили, можуть бути й не задіяні у проведенні антитерористичної операції.

– Хто належить до членів сім'ї?

– Це дружина (чоловік), їхні неповнолітні діти (до 18 років); неодружені повнолітні діти, визнані інвалідами з дитинства І та ІІ групи або інвалідами І групи; особа, яка проживає разом з інвалідом війни І групи та доглядає за ним, за умови, що інвалід війни не перебуває у шлюбі; непрацездатні батьки; особа, яка знаходиться під опікою або піклуванням громадянина, який має право на пільги, та проживає разом з ним.

– Коли починається дія пільги?

– Пільга надаватиметься з дня звернення. Її нарахування проводитиметься до видачі посвідчення учасника бойових дій встановленого зразка. Після його вручення ця особа вноситиметься у Єдиний реєстр пільговиків і матиме право уже на 75-відсоткову знижку з оплати житлово-комунальних послуг. Тобто буде відшкодування цих пільг за загальноприйнятим правилом за рахунок субвенції державного бюджету місцевим бюджетам.

Від редакції: Коли готувався матеріал, стало відомо що Лариса Саприкіна подала заяву на звільнення. Її наступник – Петро Зброжек.

Максим ДРЕВЛЯНСЬКИЙ

ГІСТЬ СТОРІНКИ

Володимир ПАЛАМАРЧУК

Редакція газети «Ірпінський єдиний» пропонує читачам інтерв'ю з Володимиром ПАЛАМАРЧУКОМ, доктором медичних наук, професором, академіком Академії вищої освіти, деканом хірургічного факультету, завідувачем кафедри хірургії та судинної хірургії Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П. Шупика, клінічними базами якої є столична лікарня №8, приватна клініка «Медіком», Ірпінська центральна міська лікарня.

– Клініка, яку я маю честь очолювати, опанувала найсучасніші технології, – говорить Володимир Іванович. – До речі, розроблені нашими вченими під керівництвом президента Академії наук України Бориса Патона. Зокрема, ми проводимо зварку живих біологічних тканин. По їх впровадженню в практику є піонерами. Від експерименту до використання цієї технології в клініці пройшли

ЖИВІ БІОЛОГІЧНІ ТКАНИНИ ЗВАРЮЄМО ЯК МЕТАЛ

довгий шлях. Але найбільшого поширення ця технологія набула близько трьох років тому.

Ми – єдина клініка, яка зварює судини, міхурову протоку. Займаємося також безшовною та безкліпсовою хірургією. Тобто виконуємо лапароскопічну грижепластику без швів та без дороговартісних степлерів.

Наведу красномовний приклад: звичайна обробка 35-40 см брижі тонкої кишки займає 40 хв., на це йде 5 м нитки. А ось при зварювальних технологіях не треба взагалі ниток, весь процес відбувається приблизно до 8 хв. Якщо раніше при таких операціях пацієнт втрачав 500-800 мл крові, то зараз практично немає.

Якось з одним із завідуючих кафедрою ми поділилися своїми розробками. Не повірив, що таке можливо! А коли презентували подібну операцію на конференції в режимі он-лайн, був у захваті; вже купив для роботи два зварювальні апарати.

Є у нас і свої напрацювання. Ми змогли поєднати власні та суперсучасні технології і широко використовуємо їх в абдомінальній хірургії.

У нас зібраний найсучасніший арсенал технологій веннозної патології. Почали використовувати зварювальний апарат по видаленню варикозних вен нижніх кінцівок. Це великий прогрес.

Ми пішли по шляху відеопроколу всіх операцій. В цьому напрямку піонери; багато клінік поки що не досягли такого рівня.

– На базі Ірпінської центральної міської лікарні діє кафедра хірургії та судинної хірургії. Вона набула доброї слави.

– Ірпінська центральна міська лікарня є нашою офіційною базою. Маємо добрі результати. Якщо хворий транспортується, ми забираємо до себе в клініку. Якщо ні, кваліфіковану допомогу на місці надає асистент цієї кафедри, лікар вищої категорії Микола Крестянов, інші фахівці.

На базі лікарні проводимо майстер-класи. Це дуже важливо. Бо сьогодні районі та міські хірурги не завжди мають можливість для опанування нових розробок. Тому наше завдання не стільки похвалитися, що ми вміємо, а донести до колег: є патологія, про яку ви знаєте, але вона вимагає нових підходів. Ці підходи якраз ми і використовуємо. Вони доступні, не складають великого кошторису. Наприклад, є апарат з дуже малим параметром зварювання судин – 5 мм. А наш патонівський зварює судини діаметром більше 10 мм. І після таких операцій пацієнт на другий день їде додому!

– Кажуть, що зараз медицину рухає не держава, а медики. З таким твердженням погоджуєтесь?

– Цілком. В одному з відділень нашої поліклініки лікарі за власні кошти купили вакуум-апарат вартістю 12000 грн., який накладається на гнійні рани. Без нього ми і далі використовували б дідівські методи – мазь, порошки, марлю.

Є такі лікарі, які кажуть пацієнтам: через тиждень-два ми вам ампутуємо ногу, бо не піддається медикаментозному лікуванню. Та не поспішайте погоджуватися на таку операцію! У нас є співробітник кафедри, який володіє рентген-ендоваскулярною технологією. За допомогою дорогого апарату він вводить катетер в артерію, чистить її у місцях звуження. Там, де є атеросклеротичні бляшки, проводить ділятацію, або ставить «Стенд». І таким чином відновлюються крово-

токи. Завдяки цій технології ми врятували дуже багато людей від ампутації ніг. Людина залишається в строю, не є інвалідом. Хіба це не технологічний прорив?!

Для читачів скажу: у нас фахівці не нижче першої категорії. Більшість – вищої. Свій професійний рівень на базі нашої клініки щороку підвищують сотні хірургів, ірпінські також. А лікуємо ми фактично всю Україну.

Василь ОСТРОЗЬКИЙ

Професор Володимир Паламарчук витягнув, без перебільшення, з того світу жителя Миколаєва Ларису Гаєвську. Місцеві ескулапи виявили в неї пухлину з метастазами. Сказали, що це не оперується і не лікується. «Як до останньої надії звернулася до Володимира Паламарчука, – сказала жінка. – Знаю його давно – 12 років тому врятував від смерті мою свекруху.

У вересні 2014 року мені зробили лапароскопічну операцію, а 9 грудня витримала ще одну, надскладну. Справа в тому, що метастази пішли від шлунку на жіночі органи, селезінку. Стравохід також був сильно пошкоджений. За порадою Володимира Івановича мені поставили апарат «Стенд». Професор підтримував мене і морально: живіть, говорив, повноцінним життям, не заціклюйтеся на тому, що ви хвора. 19 лютого мені зняли «Стенд». Почуваюся добре.

Володимир Паламарчук врятував мені життя. Тепер 9 грудня – мій другий день народження. Можна бути хорошим хірургом, але при цьому не бути Людиною. А от Володимир Іванович – хірург від Бога, чуйний, уважний».

Володимир Паламарчук заявив журналісту: гарантую Ларисі Гаєвській ще як мінімум рік життя!

Ще один приклад. У пацієнта з Тетієва шлунок був в плевральній порожнині через велетенську діафрагмальну грижу. Приїхав він в столичну клініку тоді, коли вже не міг терпіти, нічого не їв. Операція тривала біля трьох годин. Після неї пацієнт став на ноги і пішов.

КОРИСНІ ПОРАДИ

ПРОДУКТИ ДЛЯ ЧОЛОВІКІВ

Чоловікам особливу увагу треба приділяти серцево-судинній системі, репродуктивній функції, здоров'ю простати, підтримувати нормальний рівень холестерину в крові. Пропонуємо продукти, які дієтологи радять внести до раціону чоловіків.

ЧЕРВОНЕ М'ЯСО. Нежирні шматочки свинини і яловичини містять білок та лейцин – амінокислоту, що бере участь у нарощуванні м'язової маси, а також залізо, яке потрібне для нормального кровотворення, пов'язаного зі статевією функцією.

УСТРИЦІ. Цинк, цинк і ще раз цинк. Цей мікроелемент критично важливий для серцевого здоров'я, роботи м'язів і репродуктивної системи. А устриці лідирують за вмістом цинку. Їх можна замінити яловичиною, куркою або гарбузовим насінням – вони хоча і поступаються морепродуктам за вмістом цинку, але все одно є його непоганими постачальниками.

АВОКАДО. Корисні мононенасичені жирні кислоти авокадо відмінно дають раду з холестерину. Замість авокадо корисні жири можна отримати також з оливкової або конопляної олії, горіхів.

ЖИРНА РИБА. Лосось, оселедець, сардини і палтус – це ще одна можливість отримати порцію таких корисних жирів як омега-3. Вони корисні для роботи серцево-судинної системи.

ШОКОЛАД. Важливо вибирати чорний, гіркий і в невеликих кількостях. Шоколад із вмістом какао понад 70% багатий флавоїдами, що допомагають знизити вміст шкідливого холестерину, покращити циркуляцію крові, а також збалансувати кров'яний тиск.

ЯЙЦЯ. Забезпечують нас здоровою порцією лютетину, білка і заліза. Вони допомагають у наборі м'язової маси та підтримці функції кровотворення. Але пам'ятайте: одне яйце містить 185 мг холестерину, а рекомендована добова доза – 300.

КИСЛЕ МОЛОКО І ЙОГУРТ. Сирокатка, молоко і йогурт багаті лейцином – амінокислотою, важливою для нарощування м'язової маси.

БАНАНИ. У них багато калію. Міцні кістки і м'язи, нормальний кров'яний тиск – це все калій у достатній кількості.

ТОМАТНИЙ СОУС І ТОМАТИ. Томати багаті лікопіном – речовиною, що виробляє захист проти раку простати.

ШПИНАТ. Зір, а також здоров'я простати добре контролюється речовиною, що міститься у шпинаті, – лютетіном.

ФІСТАШКИ. Містять білок, клітковину, цинк. Сприяють зниженню шкідливого холестерину. Це універсальний спосіб підтримки статевої функції та серцево-судинної системи.

ВІВСЯНА КАША. Багата на клітковину, яка очищає судини від холестерину – одного з найлютіших ворогів чоловічого здоров'я.

КАВА. У чашечці міцної кави майже немає калорій. Вона – чудовий засіб бадьорості. Випивайте 1-2 чашки кави в день.

ЛІДЕРИ

І НЕ ТРЕБА ЇХАТИ ДО СТОЛИЧНИХ КЛІНІК

Андрій Потявін

Хірургічне відділення Ірпінської центральної міської лікарні – одне з кращих. Ми вирішили поцікавитися думкою пацієнтів, які проходять тут курс лікування.

Спочатку зробили міні-екскурсію по відділенню. Палати на чотири ліжка, світло, затишно, є все необхідне. Поки ми спілкувалися з Марією Савченко, до палати принесли борщ, кашу, компот. Виявилося, що годують тут дуже добре.

Марія Савченко: я проходила обстеження у приватній лікарні в Ірпені. Тут мені порадили звернутися до хірургічного відділення ІМЦЛ. Я надзвичайно вдячна за увагу, якою мене тут оточили, за доброту, професіоналізм. Мені, людині не дуже сміливій, лікарі допомогли прийняти правильне рішення.

Анатолій Лісовський: рік тому я змінив столицю на передмістя. Коли прихопив жовчний міхур, довелося довірити своє здоров'я місцевим лікарям, про що

не шкоду. Як ліквідатору аварії на Чорнобильській АЕС не довелося платити за операцію.

Пацієнти у розмові часто згадували лікаря Андрія Потявіна. Познайомимо з ним читачів. Він – хірург вищої категорії. Закінчив медичний університет ім. О. Богомольця. Трудовий стаж – 22 роки.

– Ми проводимо як планові, так і екстрені операції, – розповідає Андрій Леонідович. – Планова операція виконується після повного обстеження та підготовки пацієнта. Екстрена – негайно, за життєвими показаннями, відразу після госпіталізації.

За останній рік зросла кількість пацієнтів з вогнепальними та ножовими пораненнями, Додалося пацієнтів і за рахунок переселенців. Для успішного лікування хворих у нас є потужна матеріально-технічна база та професійний кадровий склад.

Від автора. Ірпінська міська центральна лікарня за останні роки зробила величезний крок. Завдяки сучасному медичному обладнанню, новим можливостям і прекрасним фахівцям не потрібно звертатися до столичних клінік. Тут впроваджено практично всі напрямки хірургії: абдомінальна, урологія, проктологія, мамологія і гінекологія, пластична, судинна, а також гнійно-септична. Широко застосовуються лапароскопічний метод, переваги якого у мінімальному оперативному втручанні і, як наслідок, швидкому одужанні пацієнта.

Ірина НІКОЛЕНКО

Петро Яценко

БЛАГОРОДНА СПРАВА

«ШВИДКІЙ» ДОПОМІГ «ФЕНІКС»

У КЗ «Ірпінський міський центр первинної медико-санітарної допомоги» працює два автомобілі «швидкої», які обслуговують весь ірпінський регіон.

– Це непросто, – говорить головний лікар названого закладу Інна Комісарова. – Адже в ірпінському регіоні проживає близько 80 тисяч осіб. А це означає, що на виклики треба їздити часто. На місяць нам потрібно 2000 літрів пального. Зважаючи на його високу вартість, виходить велика сума.

Через це ми нерідко поставлені перед дилемою: чим заправляти «швидкі»? І дуже добре, що в такий непростий час нам руку допомоги протягують благодійники.

Один із них Віталій Зоря, який представляє громадський клуб «Фенікс». Він нещодавно закупив для автомобілів невідкладної допомоги нашої лікарні пальне на 3000 грн.

300 літрів бензину подарував колишній високопосадовець Ігор Борзило.

До речі, громадський клуб «Фенікс» в особі його представника Петра Яценка допоміг і Бучанському відділенню Київського обласного центру експериментальної медичної допомоги і медицини катастроф – дав на пальне 4000 грн.

Медики і пацієнти висловлюють благодійникам щиру подяку. Адже завдяки їх допомозі врятовано життя багатьох людей.

Микола МОСТОВИЙ

КОРИСНО ЗНАТИ

ДЖЕРЕЛА «АСКОРБІНКИ»

Весняної пори чемпіон з вмісту аскорбінової кислоти (вітаміну С) – **квашена капуста**. Вона містить його навіть більше, ніж «первинна сировина», адже при її квашенні «аскорбінка» зберігається повністю. Тоді як свіжа капуста наприкінці зими втрачає близько 30% корисної речовини.

На другому місці – **шипшина**. Із сухих ягід можна приготувати вітамінний напій. Увечері залийте двома літрами сиропу жменьку ягід і до ранку настоюйте в термосі. Подрібнювати плоди не треба – будь-яка механічна дія руйнує вітамін С.

Третє місце належить **журавлині**. Причому ці кислі ягідки мають у своєму складі не тільки вітаміни С, а й РР, який допомагає організмові засвоювати аскорбінову кислоту.

ТОП-ТЕМА

ГОЛОВНОГО ЛІКАРЯ ЛІСНЯКА ЗМУСИЛИ ПІТИ З ПОСАДИ

Міська рада вже давно взялася за неугодного їй головного лікаря КЗ «Ірпінська центральна міська лікарня» Данила Лісняка. Одним із завуальованих методів тиску стало анонімне опитування населення Ірпеня, Гостомеля, Ворзеля та Коцюбинського щодо якості надання медичної допомоги. Його ініціатори – заступник міського голови Анастасія Попсуй та експерт координаційної ради стратегічної дорадчої групи з питань реформування системи охорони здоров'я України Ігор Найда. Результати опитування засвідчили: понад 85% респондентів задоволені якістю надання медичної допомоги. Це, звичайно, не сподобалося його організаторам, бо вони розраховували на інші відсотки, якими можна б було «приперти до стінки» Данила Костянтиновича.

Нещодавно Анастасія Попсуй викликала на «килим» Данила Лісняка і протягом тривалого часу зайнялася його пресуванням. І звинуватила у багатьох гріхах. Мовляв, медицина регіону рухається не в тому напрямку... А з цього випливає, що ви не на своєму місці.

Данило Лісняк

– Мені Анастасія Попсуй пред'явила надумані звинувачення, зокрема у зволіканні з проведенням реформ, – говорить Данило Костянтинович. – Це дивує, бо за більшістю медичних показників Ірпінська центральна міська лікарня серед кращих в області!

– І під тиском Ви були змушені написати заяву на звільнення за власним бажанням чи за згодою сторін?

– Я написав заяву на переведення мене на посаду завідуючого реанімаційним відділенням.

Послухаємо і головного медичного «реформатора» Ірпінського регіону Анастасію Попсуй.

– Данила Лісняка ніхто з посади не знімав, – сказала Анастасія Вікторівна. – Він написав заяву по переводу, і залишається в системі, є прекрасним спеціалістом.

– Але він написав заяву під вашим «пресингом»!

– Ніякого тиску не було! Зараз все місто перебуває у стані змін, реформ на краще. Хтось справляється, хтось себе бачить в одному, хтось в іншому. Лісняк побачив себе в іншій ролі...

Анастасія Попсуй

– Він вас не влаштовував як менеджер?

– Мене Лісняк влаштував. Але він себе побачив в іншій іпостасі, хоче більше присвятити себе лікарській практиці.

– Ваша думка не збігається з думкою Данила Лісняка.

– Це його думка!

– А як ви вважаєте, які медичні реформи не йдуть в регіоні?

– У нас все рухається поступово. Медицина – це складний про-

цес. Це не так просто, і не за один день робиться. Це правда. Я не знаю, що казати! Медикам зараз дуже важко. Але при чому тут я?!

– На місце Данила Лісняка ви хочете поставити свою людину, чи не так?

– У мене немає своєї людини!

– Але якщо влада знімає якогось керівника, то знає, кого має призначати.

– Можливо! А можливо, і ні! Щоб ви розуміли: у мене немає такого поняття як свої чи не свої люди!

Анастасія Попсуй багато говорила про реформи у медичній галузі. Але дуже загально і без конкретики. Все це дуже сумно.

Керівництво міста з власної ініціативи розхитало ситуацію, збурила громадськість.

Василь ЗАКРЕВСЬКИЙ

Примітка. Як зреагували медики на звільнення головного лікаря Данила Лісняка – читайте нижче.

ПРОТЕСТ

ІРПІНСЬКІ МЕДИКИ ПРОСЯТЬ ЗАХИСТУ ВІД БЕЗЗАКОННЯ МІСЦЕВОЇ ВЛАДИ

Вже 128 медиків Ірпінського регіону поставили свої підписи під відкритим листом до Голови Верховної Ради України В. Гройсмана.

У ньому вони, зокрема, пишуть: колектив медичних працівників доводить до Вашого відома про виникнення надзвичайної ситуації в лікарні.

Постійний тиск з боку Ірпінської міської ради, який має корисне та політичне підґрунтя, штучне приниження в соціальних мережах, на офіційних місцевих підконтрольних сайтах медичних працівників та медицини в цілому заважає колективу працювати. Незважаючи на стабільність роботи ІЦМЛ, високий професіоналізм колективу, набуті практичні та наукові досягнення, високу оцінку нашої роботи департаментом охорони здоров'я Київської обласної державної адміністрації, проводиться діяльність, спрямована на примусову заміну керівництва лікарні на представників з Донецького регіону. Заміна керівників регіональних медичних закладів за зазначеним сценарієм відбувається в м. Києві та по всій Київській області.

Просимо захисту від беззаконня місцевої влади.

КОЛЕГИ ПРО КОЛЕГУ

Доктор медичних наук, професор, академік Академії вищої освіти Володимир Паламарчук відзначив: «Данила ЛІСНЯКА пам'ятаю відтоді, коли він щойно закінчив медичний заклад. Справжній фахівець, чудова людина. Ще на початку своєї трудової діяльності прекрасно давав наркози, виходжував хворих. Данило Костянтинович добре проявив себе і в новій іпостасі – адміністратора, керівника великого медичного закладу. Він швидко погодився на співпрацю з нами, побачивши у цьому прогрес для клініки та пряму вигоду для хворих».

Асистент кафедри хірургії та судинної хірургії НМАПО ім. П. Шупика, лікар вищої категорії Микола Крестянов: «Данило Лісняк є прогресивним керівником, яких тепер у медицині критично мало. Ірпінська центральна міська лікарня

ТАКИХ ПРОГРЕСИВНИХ КЕРІВНИКІВ, ЯК ЛІСНЯК, У МЕДИЦИНІ КРИТИЧНО МАЛО

стала лідером в області та в Україні з впровадження новітніх технологій. Зокрема, набуло поширення проведення операцій в он-лайн трансляціях.

Заклад тісно співпрацює з європейськими клініками. До нас приїжджають провідні закордонні фахівці. І наші лікарі професійно зростають: виступають з доповідями на конференціях, з'їздах, публікуються у спеціалізованих журналах. Яка ще лікарня може похвалитися подібним! І в цьому насамперед заслуга її керівника.

Приклади можна множити. Так, набирає потужності травматологічна клініка, де високий рівень анестезіологічної допомоги. Використання передових методик дозволяє виконувати складні хірургічні втручання. Так,

лапароскопічно виконується 45% хірургічних втручань, що є нечуванним для України!

Ще один красномовний факт. 14 хірургічних нозологій виконується лапароскопічним шляхом. А ось переважна більшість клінік, в т. ч. столичних, виконує операції при жовчнокам'яній хворобі. Хіба це не досягнення?!

Інший позитив. Маємо високий рівень забезпечення інструментарієм. В цьому ІЦМЛ також випереджає багато медичних закладів. Хіба це не аргументи, що Данило Лісняк на своєму місці!

Реформи розпочинаються у свідомості, у вмінні вирішувати складні питання, а не в кулуарних розмовах».

Вл. інф.

СИЛАЧІ

АРМРЕСТАІНГ
ВИЗНАЧИВ
ПЕРЕМОЖЦІВ

У Національному університеті ДПС України відбулися довгоочікувані змагання з армрестлінгу, які організував профком студентів та курсантів. У них взяли участь вищі навчальні заклади – НУДПСУ, НАУ, КФЕК, КПІ, КНТЕУ, НУБІП, СБУ.

Спортсмени боролися у п'яти вагових категоріях: до 65 кг, до 73 кг, до 80 кг, до 90 кг, від 90 кг. Мужність, витривалість, спритність і навіть спортивна хитрість – усі ці якості були притаманні для наших учасників. Кожний із них не здавався до останнього, продемонстрував кращі бійцівські якості.

Переможцями стали спортсмени Національного університету біоресурсів і природокористування. На другому місці – господарі змагань. Національний авіаційний університет – на третьому.

Також було визначено кращих у вагових категоріях: до 65 кг – І. Комба, О. Матвійук, Б. Руденко; до 73 кг – С. Марько, М. Матвійчук, М. Волга; до 80 кг – Е. Іванюк, В. Семека, В. Халабуда; до 90 кг – А. Даманський, Є. Руденко, М. Корчак; від 90 кг – Д. Бондар, О. Рак, Є. Журдицький.

Нагороджували спортсменів в.о. ректора Національного університету ДПС України Павло Пашко, завідувач кафедри фізичного виховання та спорту Ігор Малинський, голова профкому студентів та курсантів Дмитро Педченко.

Ігор КОВТУН

ЗАПРОШУЄМО НА ЧЕМПІОНАТ!

11 квітня в Національному університеті ДПС України **буде проведено чемпіонат Київської області зі змішаних єдиноборств ММА України.** Організатори – віце-президент Федерації змішаних єдиноборств України Геннадій Мурашковський та Андрій Максименко.

Чемпіонат проводиться під патронатом голови Київської облради Миколи Бабенка та голови Комітету Верховної Ради з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму Артура Палатного. На нього запрошені заслужені тренери з різних видів спорту.

У рамках турніру – 7 професійних поєдинків між чемпіонами і призерами світу та Європи зі змішаних єдиноборств.

Початок змагань чемпіонату – 9:00.

18:00 – фінал та початок турніру у розділі еліт.

ЗАПРОШУЄМО ВСІХ БАЖАЮЧИХ!

**ВАС ЗАПРОШУЄ
СПОРТИВНИЙ КЛУБ «ФЕНІКС!»**

ММА

БІЙЦІВСЬКИЙ КЛУБ ФЕНІКС
ОГОЛОШУЄ НАБІР В СЕКЦІЮ

ЗМІШАНІ ЄДИНОБОРСТВА

JIU-JITSU, GRAPPLING, SAMBO, KICKBOXING, MUAY-THAI, WRESTLING, MMA FIGHT

ДОРОСЛІ ТА ДИТЯЧІ ГРУПИ
М.БУЧА, вул. ПУШКІНСКА 3-Б
Житловий комплекс «Річ Таун» (супермаркет)

Тренерський склад:
Михайло Романович
Михайло Іванович
Володимир Іванович
Володимир Іванович

(050) 186-11-09
(098) 576-72-86

Старший тренер «БК "Фенікс"» ВАЩЕНКО Вадим Михайлович. Тел. (067) 233-88-85

Пн.-Ср.-Птн. – діти, 16:00; підлітки до 16 років – 17:30, дорослі – 19:30.

Вт.- Чт.-Сб. – дорослі, 18:00.

Тренер МЕРТВЯЧЕНКО Богдан.

Телефон (050)186-11-09
тренер БІЛЕНЬКИЙ Вадим Вікторович.

Якщо ви прагнете фізично і духовно вдосконалюватися – приходьте до нас! У нашому клубі гартуються сильні характери, виховуються чемпіони світу, Європи, України!

Головна спортивна база знаходиться за адресою: **м. Київ, вул. Нагірна, 25/27.**

За додатковою інформацією звертайтеся за адресою: **м. Буча: вул. Пушкінська, 3-Б** (навпроти комплексу «Rich Town»).

РЕОРГАНІЗАЦІЯ

КОЦЮБИНСЬКУ ДЮСШ
ПЕРЕДАЛИ ІРПЕНЮ

Директор Ірпінської ДЮСШ Володимир ТАРАСОВ відповів на запитання часопису «Ірпінський єдиний».

– **Володимире Зіновійовичу! Розкажіть нашим читачам про реорганізацію спортивної школи.**

– Згідно з новим бюджетним Кодексом, селищні ради не мають права утримувати заклади освіти, культури та спорту. Тому з 1 січня нинішнього року Коцюбинську ДЮСШ ліквідували і передали до Ірпінської ДЮСШ. У зв'язку з цим добавилося кілька видів спорту – футзал та дзюдо. Всього культивується 9 видів спорту, зайнято близько 1000 дітей.

– **Школа отримує фінансування з місцевого бюджету?**

– Звичайно! Фінансування залишилося на рівні минулого року. Дехто каже, що Кабмін виділив спортивним школам 100 млн. грн. Але це не так! Кошти передбачили тільки школам олімпійського резерву, вищої спортивної майстерності, добровільних спортивних товариств та клубам, які частково фінансувалися з соцстраху. Але цього року цей грошовий канал закрили. І постало питання про закриття таких закладів. Тому їм виділено додатково названу суму. А ми до цього фінансування ніяким чином не причетні.

– **Коцюбинську ДЮСШ реорганізували у відділення?**

– Так! А її директор Олександр Червоний став старшим методистом. Адже не може бути двох директорів школи.

– **Ви згадали про футзал – жіночий футбол. Чи означає це, що до Ірпінської ДЮСШ входить і клуб «Біличанка»?**

– «Біличанка» – доросла жіноча команда, яка бере участь у вищій лізі. Це клуб, який шукає кошти самостійно. Його гравці складають основу національної збірної. Окремі з них є тренерами ДЮСШ, мають педагогічну освіту, тому на законних підставах проводять заняття в дитячих групах – хто на ставку, хто на півставки.

Коцюбинська ДЮСШ готувала гравців, які згодом переходили в дорослу команду «Біличанка». Така ступенева підготовка дозволяла здібним дітям не пропастись у дорослому спорті.

– **У зв'язку з реорганізацією школи відбулося скорочення тренерського складу?**

– Ні. У нас налічується біля 30 штатних працівників, чимало з них є сумісниками. Це справжні фахівці, заслужені тренери України. Часто від них більше толку, ніж від штатних. Радують здобутки тренерів з боксу, регбі.

– **Торік Ірпінська ДЮСШ стала кращою в Україні. Вражаюче досягнення!**

– Міністерство освіти і науки проводить огляд-конкурс на кращу організацію фізкультурно-масової, оздоровчої та навчальної роботи. Окремо серед дитячих

Спортсмени боксерського клубу

навчальних закладів, окремо – серед загальноосвітніх. А в 2014 змагалися спортивні школи та школи олімпійського резерву. Ми перемогли в Київській області 17 команд, а в Україні – 27. Обійшли Хмельницьку обласну школу та Харківську школу олімпійського резерву. Нам вручили пам'ятний Кубок.

Сьогодні 39 наших вихованців є членами збірних команд України. Так, у складі національної збірної команди з регбі, яка поїхала у Францію на чемпіонат Європи, виступають 8 наших вихованців під керівництвом старшого тренера Сергія Брюзгіна.

Загалом тільки в минулому році підготовлено 30 кандидатів у майстри спорту. У позаминулому – 1 майстер спорту міжнародного класу.

Сьогодні три наші тренери є старшими тренерами збірних юнацьких команд України. Це Сергій Брюзгін, Олег Кудінов та Василь Березовський.

– **При ДЮСШ працює оздоровчий табір. Детальніше про нього можете розповісти?**

– Третій рік поспіль при нашій школі діє табір «Пришкільний чемпіон». Торік ми за рахунок міського бюджету охопили оздоровчою, фізкультурно-масовою роботою 75 дітей. Протягом 20 днів для них були організовані різноманітні змагання, цікаві вікторини, конкурси. Тут же діти і харчувалися.

У нинішньому році плануємо оздоровити в пришкільному таборі ще більше хлопчиків та дівчаток. Сподіваємося, кошти в місцевій казні знайдуться.

Чимало наших дітей вдалося оздоровити і за межами Ірпеня та області, зокрема в санаторіях Прикарпаття та Закарпаття і навіть за кордоном. Правда, за кошти батьків. Кількість бажаючих оздоровитися зростає. І ми до цього готові.

Василь ГРУШЕЦЬКИЙ

ПЕРСПЕКТИВА

МАТЕРІАЛЬНА БАЗА ЗМІЦНІТЬСЯ

Після проведення тендеру розпочнеться реконструкція спортивних майданчиків та стадіону, що в районі БКЗ. На ньому, до речі, вже ведуться роботи – знято поверхневі шари ґрунту, асфальту, зрізано дерева, вивозиться будівельне сміття. Тут буде стадіон з сучасним футбольним полем.

Свого часу стадіон збудувала спортивна школа. У радянські часи обком партії прийняв рішення про створення тут дублюючої київської команди – «Динамо» (Ірпінь). Вона виступала у другій лізі чемпіонату колишнього Союзу. Це була група підготовки

під керівництвом тренера Каневського. Правда, команда проіснувала недовго – два чи три роки.

Згодом цей стадіон передали спорткомітету, потім комбінату «Перемога».

На території самої ДЮСШ також відбудуться зміни. На майданчиках зі штучним покриттям восени мають відкрити тенісний корт, комбіновані волейбольно-баскетбольні майданчики, футбольне міні-поле з трибунами та освітленням, тренажерний комплекс. Планується покласти траву таким чином, щоб взимку можна було залити велику ковзанку.

Лідія КОРДОНЕЦЬ

СПОРТИВНЕ ОРІЄНТУВАННЯ

СТАЛИ ЧЕМПІОНАМИ УКРАЇНИ!

У м. Цюрупинськ Херсонської області відбувся чемпіонат України зі спортивного орієнтування серед ДЮСШ. У змаганнях взяли участь 367 спортсменів з 20 областей України. У складі команди Приірпіння було 8 кандидатів у майстри спорту України та 3 майстри спорту України.

Змагання проходили на скорочених, довгих, середніх та спринтерських дистанціях. Вже у перший день наші земляки здобули 11 нагород, серед них три золоті (Мучак Олег, Москаленко Дар'я, Войтанік Денис). Другий день змагань дозволив поповнити кошик команди на 8 нагород. «Золото» вибороли Трохимчук Юлія, Москаленко Дар'я, Куцан Дмитро),

«срібло» Машков Ілля та Войтанік Денис, «бронзу» – Мучак Богдана, Казьміренко Антон, Козицький Жан. У третій день завоювали 5 нагород. Чемпіонами стали Тимошук Марія та Москаленко Дар'я. Таким чином, орієнтувальники Ірпінської ДЮСШ здобули 12 золотих, 11 срібних та 10 бронзових медалей. В командному заліку збірна команда Ірпінської ДЮСШ виборола звання чемпіона України 2015 року, відірвавшись від найближчих суперників майже на 300 очок.

Джерело: сайт Ірпінської ДЮСШ
irpin-dush.jimdo.com

БОРЦІ ЗРОБИЛИ КРОК ДО ОЛІМПУ

У Національному університеті ДПС України під патронатом Національного олімпійського комітету, за підтримки кафедри фізичного виховання і спорту, а також відділення у справах фізичної культури та спорту Ірпінської міської ради відбувся Всеукраїнський турнір з вільної боротьби «Крок до Олімпу». Вітання учасникам та організаторам змагань надіслав член виконавчого комітету МОК, віце-президент IAAF, президент НОК України Сергій Бубка.

Назвемо почесних гостей турніру. Серед них Павло Пешко – в. о. ректора Національного університету ДПС

України; Ігор Малинський – завідувач кафедри фізичного виховання і спорту, кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент, заслужений працівник фізичної культури і спорту, заслужений тренер України; Володимир Карплюк – міський голова; Євген Алексєнко – депутат міської ради; Іван Куроченко – голова Київ-

ПРЕСТИЖНІ ЗМАГАННЯ

ського обласного відділення Національного олімпійського комітету України, заслужений працівник фізичної культури і спорту України; Валерій Андрійцев – випускник юридичного факультету НУДПСУ, заслужений майстер спорту, чемпіон Європи та світу, срібний призер Олімпіади 2012 в Лондоні; Наталія Руденко –

директор Київського фінансово-економічного коледжу; Геннадій Мурашковський – віце-президент Федерації змішаних єдиноборств ММА України; Валерій Бойко – заслужений тренер України та інші.

Турнір розпочався з ефектного виступу ансамблю барабанщиків навчального закладу.

Команди-учасниці вийшли під «Марш Богдана Хмельницького». Пролунав Гімн України.

На турнірі виступили 130 спортсменів з 10 команд різних областей України. Всі поєдинки були інтригуючими, красивими, стали свідченням високої майстерності спортсменів. Кращі з них отримали кубки, медалі та дипломи.

Зліва направо: Валерій Андрійцев та Ігор Малинський

ЗНАЙОМТЕСЬ:

Ігор МАЛИНСЬКИЙ – завідувач кафедри фізичного виховання і спорту, кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент Національного університету ДПС України, заслужений працівник фізичної культури і спорту, заслужений тренер України. По праву належить до спортивної еліти нашої держави. Редакція газети «Ірпінський єдиний» запросила його до розмови.

Валерій АНДРІЙЦЕВ – випускник юридичного

ВИХОВУЄМО СПОРТСМЕНІВ ЕКСТРА-КЛАСУ

факультету, заслужений майстер спорту, чемпіон Європи та світу, срібний призер Олімпіади 2012 в Лондоні.

– **Ігорі Йосиповичу! Податковий університет готує спортсменів екстра-класу. Про ваші досягнення, без перебільшення, знає увесь світ.**

– Наш навчальний заклад не має прямої спортивної спеціалізації. Та попри це ми щороку готуємо чемпіонів та призерів України, Європи, світу, Олімпійських ігор. Багато уваги приділяємо як олімпійським, так і не олімпійським видам спорту. У нас працює 21 секція, у т. ч. з ігрових видів спорту. Цим ми завдячуємо керівництву університету, зокрема в.о. ректора Павлу Пашку та директору Київського фінансово-економічного коледжу Наталії Руденко.

– **Назвіть ваших знаменитих вихованців.**

– Із задоволенням! Насамперед скажу про Валерія Андрійцева, про якого ми вже говорили. Відзначу Валентину Семеренко – випускницю факультету фінансів та банківської справи, україн-

ську біатлоністку, олімпійську чемпіонку 2014 року в естафеті та чемпіонку світу 2015 року, 4-разову призерку чемпіонатів світу, багаторазову чемпіонку Європи, багаторазову призерку етапів Кубка світу, заслуженого майстра спорту України.

У нинішньому році Ярослав Амосов та Дмитро Парубченко, яким лише 21 рік, стали чемпіонами світу з бойового самбо, на них подано документи на присвоєння звання заслужених майстрів спорту України. Ще один представник нашого навчального закладу – Владислав Парубченко виборов на цьому чемпіонаті друге місце.

Наші вихованці успішно поєднують і навчання, і спорт.

– **Тренувальній базі, якою володієте, по-доброму задрять багато навчальних закладів, включаючи і столичні.**

– До Євро-2012 наш податковий університет підготував чудовий стадіон. У ньому за сучасними вимогами обладнали поле, бігові доріжки, зали єдиноборств та тренажерний зал. Тобто передбачили всі умови для підготовки спортсменів високого класу.

– **А на якому етапі перебуває друга черга будівництва стадіону?**

– У стані недобудови. У ньому заплановано басейн з шістьма доріжками по 25 метрів, спа-салон, ігрові зали, боротьби (на 1700 кв. м, мінімум на 8 килимів) та тренажерний (1500 кв. м). Але на даному етапі фінансування цієї споруди припинено. Зараз вирішенням цього питання займається в.о. ректора Павло Пашко. Хочу зазначити, що і нинішнє, і попереднє керівництво нашого закладу в особі Лесі Савченко, Людмили Тарангул та Петра Мельника постійно приділяло увагу розвитку фізичної культури та спорту.

– **Вам випала велика честь приймати всеукраїнський турнір з вільної боротьби «Крок до Олімпу».**

– Цей турнір вперше проводиться під егідою Національного олімпійського комітету. Це високий статус.

– **Кафедра фізичного виховання і спорту податкового університету започаткувала співпрацю з Федерацією**

змішаних єдиноборств ММА України. Розкажіть про це детальніше.

– У нас єдині цілі, єдина ідеологія – виховати здорових, морально стійких патріотів. Ситуація зобов'язує! Ми не розділяємо дзю-до, вільну боротьбу, військове багатоборство, бокс тощо. Студенти університету мають можливість обирати не тільки вільну боротьбу, а й інші види спорту, у т. ч. і новий вид – хортинг.

З віце-президентом Федерації змішаних єдиноборств ММА України Геннадієм Мурашковським підписали договір про співпрацю. Геннадій Анатолійович також запевнив, що сприятиме в будівництві нового спортивного залу в Ірпені.

Ми і далі будемо розвивати спорт, щоб виховувати молодь справжніми захисниками Вітчизни, Людьми з великої букви.

Василь ЗАКРЕВСЬКИЙ

P.S. Голова громадської організації «Фенікс» Геннадій Мурашковський взявся степендіювати Валерія Андрійцева.

ПИТАННЯ ПО СУТІ

Володимир Бурчак

Гаражний кооператив «Привокзальний» розташований в районі станції Ірпін, за пунктом прийому вторинної сировини. До нього ще з часів колишнього Союзу входять інваліди 1-2 груп. У жовтні минулого року вони звернулися до мене за допомогою. Як з'ясувалося, проблема виникла через бездіяльність місцевої влади та неправомірні дії приватного малого підприємства «Діол», яке очолює Дмитро Демчишин.

МІСТУ ГРОШІ НЕ ТРЕБА?

А тепер по суті. Земельна ділянка, на якій знаходяться гаражі кооперативу «Привокзальний», була надана в оренду «Діолу» Ірпінською міською радою 22 грудня 2006 року. Як впливає з рішення, для будівництва адміністративно-торговельного комплексу з вбудованими приміщеннями автобусної станції по вул. Центральній терміном на 15 років. Правда, про це нікого з членів цього кооперативу не проінформували.

Про іншу «самодіяльність» ПМП «Діола» – його представники перекрили бетонними блоками в'їзд на територію гаражного кооперативу «Привокзальний». У зв'язку з цим ветерани-інваліди змушені були звернутися з позовом до суду відновити користування проїздом. Більш як рік тривав розгляд цієї справи – в суді першої інстанції, апеляційному та касаційному. Остаточний вердикт Феміди: зобов'язати ПМП «Діол» не чинити перешкод під час заїзду на територію ГК «Привокзальний».

Ірпінська міська рада рішенням від 27 червня 2013 року припинила договір оренди земельної ділянки з ПМП «Діол» – за систематичну її несплату. Але Господарський суд Київської області 29 липня 2014 року це рішення скасував. Хоча, згідно із законодавством України, Господарський суд не мав права це робити,

тобто скасовувати рішення Ірпінської міської ради про припинення договору оренди земельної ділянки з ПМП «Діол». Бо Ірпінська міська рада є адміністративним органом, і її рішення скасовуються лише в адміністративному порядку.

Таким чином земля знову перейшла в оренду названому приватному підприємству. Тепер члени кооперативу «Привокзальний», а треті особи по справі, цей вердикт оскаржують у Київському апеляційному господарському суді. На жаль, Ірпінська міська рада до цього процесу чомусь взагалі не підключилася. Хоча мала б захищати свої економічні інтереси, щоб до місцевої казни надходили кошти за оренду земельної ділянки.

Колектив кооперативу «Привокзальний» звертався до колишнього в.о. міського голови Богдана Мельничука (на момент прийняття рішення Господарським судом Київської області), а також до новообраного керівника Володимира Карплюка. Та питання так і не вдалося вирішити. Така позиція, чи, точніше, бездіяльність міської ради дивує.

Володимир БУРЧАК,

адвокат

За дорученням представників кооперативу «Привокзальний»

– Владико Іларію, Ви пройшли доволі непростий шлях – від мирського життя до церковного. Розкажіть нашим читачам про це детальніше.

– Я народився в Миколаєві. В дитинстві наша сім'я переїхала в Брянку Луганської області. Батьки мої прості. Намагалися мене виховати якнайкраще – дати освіту, долучити до культури православної і всесвітньої. По закінченні школи пішов працювати в Ленінську геологорозвідку. У 1988 році, а це був період святкування 1000-ліття хрещення Київської Русі, призвали до лав армії. Після демобілізації поступив до Київської духовної Семінарії, а потім до Київської духовної Академії. Обидва заклади закінчив з відзнакою. Захистився. Отримав ступінь кандидата богослов'я. Блажейніший митрополит Володимир запропонував мені викладати у Київській духовній академії-семінарії.

– Стати на пастирський шлях було Вашою потребою?

– Коли людей запитують про це, багато з них відповідають: у нас були специфічні пошуки, якісь бродіння, проблеми. Пояснюють, що таким чином переходили зі стану радянського світського життя до церковного. Або говорять: я був великий грішник, а потім зійшла благодать і я покався. У мене такого не було! Я змалку знав, що є Господь. Із 3 класу мама почала говорити зі мною про Євангеліє, Христа, Спасителя. Відтоді почалася моя свідомість віра.

– Можна сказати, що мама благословила Вас на цей шлях?

– Так! Мама моя дуже віруюча людина. Ми разом багато молилися, читали Святе Писання.

– А чи були у Вашій родині священнослужителі?

– Не було! Мої предки – прабабусі та прадідусі – співали у церковному хорі, прислужували у храмі.

У духовних школах, світських вищих навчальних закладах я викладав 7 років. Обіймав посади секретаря Вченої Ради, проректора Київської духовної Академії і Семінарії. Паралельно очолював видавничий відділ УПЦ.

У 2007 році був рукопокладений в архієреї Блажейнішим Митрополитом Володимиром. Спочатку був призначений на Северодонецьку кафедру, потім – на Сумську. До Києва повернувся вікарієм Блажейнішого Митрополита Володимира. Зараз очолюю Макарієвське вікаріатство, куди входять Ірпінське та Бучанське благочиння.

– Ви – духовний провідник, навіртаєте людей до віри. До Вас ідуть як до авторитетної духовної особи, яка заспокоїть, вилікує душу.

– Це мій обов'язок і покликання. В цьому не вбачаю чогось особливого. Покликання священника – втішати людей та вести їх шляхом спасіння.

Служитель Церкви завжди повинен знаходити правильні слова. Я не вишукую їх спеціально. Якщо ти любиш людей, приймаєш їх у своє серце, то слова самі знаходяться. Я знаю, що маю сказати вірянам, як їх підтримати морально чи допомогти. Для мене це все природно.

– Ми прожили часи воєнничого атеїзму. Але світ змінюється. Зараз люди більше потягнулися до Бога?

– Знаєте, якщо зникає одна проблема, то з'являється інша. У часи воєнничого ате-

ВАЖЛИВІ СЛОВА

ЄПИСКОП МАКАРІВСЬКИЙ, ВІКАРІЙ КИЇВСЬКОЇ МИТРОПОЛІЇ, КЕРУЮЧИЙ МАКАРІВСЬКИМ ВІКАРІАТСТВОМ ІЛАРІЙ:

«ЧИМ БІЛЬШЕ ВІДДАЄШ, ТИМ БІЛЬШЕ ОТРИМУЄШ!»

їзму, а я їх також трішки захопив, тривало гоніння на святу Церкву. У людей не було багато інформації про духовність, віру. Але вони знали, що є Церква – авторитетна духовна інституція, яка може розрадити, допомогти. Зараз ми знаходимося у період різних свобод, у т. ч. духовних. Але наші співвітчизники не завжди можуть розібратися у пропаганді, яка ведеться з різних джерел. Тому важливо, щоб вони могли отримувати добру, світлу і неупереджену інформацію про Церкву, віру, щоб могли розуміти, де є справді спасіння. Ось це головне.

– Багато століть наш народ потерпає від війн, переслідувань, страждань. Ми що, гірші за інших? Чому випала нам така доля?

– Це питання лунає дуже часто. Відповідь на нього неоднозначна. Дехто каже, що Господь не любить Україну, забув про неї. Але це не так! У Святому Письмі, у роздумах святих отців говориться: Господь кого любить, того й виправляє. Це головне, що ми повинні пам'ятати. Як сказано у писанні: сина, якого люблю, того і наказую. Тобто Господь, хоча це буде звучати трохи грубо, мало займається тими народами, в яких вже не бачить покаєння, можливості до спасіння. І тими людьми, в яких не бачить навернення, покаєння до Бога. Вони проживають життя як станеться.

Але Господь дуже любить українську націю. Випробування, що ми проходимо, як говорить Святе Письмо, – як золото в горнилі. Коли плавиться, відходить шлак, а залишається тільки золото. Тому Господь дає нам такий важкий шлях, але він є благодатним, цілющим. Якщо ми пройдемо через цю плавильню, це буде золото, згуртована нація, яка навернеться до віри, своїх батьків, будуватиме культуру православну.

– Нещодавно духовнику Ірпінського благочиння, протоієрею Памфілу виповнилося 90 років. Це людина-легенда.

– Отця Памфіла знаю давно. Дуже заслужений, авторитетний священник. Пережив часи гоніння, фашистської окупації. Але не зламався, залишився вірним Христу і Церкві. Хоча часто була загроза смерті. Дуже багато дивних речей, чудес було в житті отця Памфіла.

Головна ознака його особистості – це цільність. Та якість, якої багатьом зараз не вистачає. Він поєднує життєву і духовну мудрість, є прикладом терпіння, небайдужого ставлення до молитви, людей. Дає їм не просто втішитися, заспокоїтися, дає надію не примарну, а з Христом! Завдяки йому багато людей, які давно хотіли розлучитися з життям методом суїциду або в інший спосіб, залишилися на землі. Не випадково він багато років був духовником Києво-Святошинського благочиння. Тепер духовник Бучанського благочиння. Це жива книга, яку читають священники, віряни, вчаться від нього смирення, мудрості. Незважаючи на поважний вік, продовжує передавати багатий досвід для того, щоб збулася Христова правда, були любов та мир на землі. Блажейнішим Митрополитом Онуфрієм відзначений орденом св. Андрія Первозванного. Його ювілеєм ми відзначили урочистим богослужінням.

– У нашому суспільстві, не будемо лукавити, панують споживацькі настрої. Водночас для великої кількості людей жертв-

Єпископ Макарієвський Іларій в Свято-Троїцькому храмі Ірпеня

ність стала змістом життя. Бо недарма кажуть: чим більше віддаєш, тим більше отримуєш!

– Ви підняли дуже важливе питання. Якщо жертвність зникає, то суспільство виходить з ладу, все порушується. Бо гармонія людських відносин – це жертвність. Світ так побудований! Подивимося на своє життя – навіть у чомусь малому доводиться жертвувати. Приміром, мати жертвує заради дітей. Вона, скажімо, не йде в кіно чи в театр, бо знає, що треба приготувати їм їсти, попросувати, перевірити уроки. Жертвність – це двигун нашого життя. І дуже прикро, що зараз домінують егоїстичні погляди – тільки для себе, тільки служіння своєму я. Христос не випадково говорив, що головне покликання ваше – це служіння Богові і ближньому. Тому коли ми забуваємо про це, то зустрічається багато «его». Чому розпадається чимало шлюбів? Тому що дві людини не навчилися служити один одному, жертвувати. Чоловік вважає, що дружина повинна підкорятися тільки йому. І навпаки! А повинні служити один одному. Кожен має щось від себе відірвати, віддати, щоб був спокій, затишок. Згадаймо слова апостола Павла: якщо колись любов примножилася,

то тепер вона зменшується. Вона зникає як ріки, джерела. А без любові все руйнується, бо немає єдиної основи.

Егоїзм не приводить до служіння Богові. І від цього стається те, що ми бачимо – розлад у суспільстві, проблеми політичні, економічні, соціальні, духовні.

Головна причина, як говорив Господь, у вашому серці. Бо з нього ми виносимо ті скарби, які надбали. Погані скарби, зрозуміло, дадуть поганий плід. Якщо виносимо добро і любов, то це позитивно впливає на інших. Ми – єдиний народ, брати і сестри, у серцях яких не повинно бути ненависті. Це треба не тільки розуміти, а здійснювати на практиці. Тоді наше життя на краще зміниться!

– Напередодні світлого свята Воскресіння Христового з якими словами хочете звернутися до віруючих?

– Нехай Господь благословляє всіх, хто читає вашу газету. Всіх, хто знаходиться з ними поруч, їхні родини. Нехай воскреслий Господь принесе любов, радість, єднання. Бо без цього нам неможливо жити!

Спілкувався
Василь ЗАКРЕВСЬКИЙ

Владика Іларій нагородив Геннадія Мурашковського церковним орденом, інших прихожан – грамотами

ГАРЯЧА ТЕМА

КОНФЛІКТНА СИТУАЦІЯ НАВКОЛО «СОСНОВОГО БОРУ»

Національний університет ДПС України 1 січня 2014 р. уклав угоду з Ірпінською фінансово-юридичною академією щодо користування майновим комплексом РОК «Сосновий бір», який розташований в селищі Ворзель (вул. Кірова, 3). У ньому знаходиться університетський гуртожиток, куди свого часу прихистили переселенців із Криму та Сходу. Але після закінчення строку договору виникла конфліктна ситуація.

Ось як коментує проблему в.о. ректора Павло Пашко: «У 2010 році 8,7 га землі РОК «Сосновий бір» були приватизовані Ірпінською фінансово-юридичною академією, власниками якої є родичі Петра Мельника. Цього ж року майно передали в оренду Національному університету ДПС України. Для вузу утримання цього комплексу обходиться в 1,5 млн. грн. на рік. Крім оренди, сплачуємо за всі комунальні платежі, котельні, видається зарплата двірникам, прибиральникам та іншому обслуговуючому персоналу. І коли щось ламається, все ремонтується також за рахунок нашого закладу. Гроші на утримання житла надходять зі спеціального фонду, в якому цього року фінансування на оренду не передбачено.

Строк дії договору оренди майна закінчився ще 31 грудня минулого року. Але протягом трьох місяців університет за рахунок бюджетних коштів продовжував платити за спожиту електроенергію, тепло та інші комунальні послуги, що не передбачено видатками.

Із 1 квітня 2015 р. НУДПСУ припинив оплачувати рахунки майнового комплексу «Сосновий бір». Фактично люди живуть на території, яка належить Ірпінській фінансово-юридичній академії. Отож їм потрібно укладати договори з власниками житла, а ті, в свою чергу, прямі договори - з енергопостачаючими організаціями та комунальними службами. І повинні платити самостійно, а не за рахунок Податкового університету. Вважаємо, що 1,5 млн. грн, які йдуть на утримання чужого комплексу доцільніше витрачати на розвиток університету».

Керівництво Національного університету ДПС України має надію, що цій проблемі знайдеться альтернативне рішення.

Вікторія КОВАЛЬ

Від редакції. Оскільки в матеріалі порушена актуальна тема, в наступному номері ми проведемо журналістське розслідування.

ОГОЛОШУЄТЬСЯ КОНКУРС

Головне територіальне управління юстиції у Київській області оголошує конкурс на заміщення вакантної посади **головного спеціаліста відділу державної реєстрації актів цивільного стану** реєстраційної служби Ірпінського міського управління юстиції у Київській області (одна штатна одиниця).

Основні вимоги до кандидата:

- а громадянство України, вища юридична освіта за освітньо-кваліфікаційним, рівнем магістра, спеціаліста, стаж юридичної роботи не менше 2-х років, вільне володіння українською мовою, вільне володіння комп'ютером.

Перелік документів які подаються:

- а дві фотокартки, особова картка (форма П-2ДС), декларація про доходи, копія паспорту, копія ідентифікаційного номеру, копія трудової книжки, копія диплому про освіту, медична довідка форма 133/о, сертифікат про проходження профілактичного наркологічного огляду, медична довідка про проходження обов'язкового попереднього та періодичного психіатричного огляду.

Особи, які відповідають основним вимогам і бажають взяти участь у конкурсі, можуть звертатися за додатковою інформацією до Головного територіального управління юстиції у Київській області за адресою: **м. Київ, вул. Ярославська, 5/2, тел. (044) 462-51-48** або до реєстраційної служби Ірпінського міського управління юстиції за адресою: **м.Ірпінь, вул. Паризької Комуни, 11.**

ВОЛОНТЕРСТВО

ЯРМАРКОВІ КОШТИ – БІЙЦЯМ АТО

Традиційний благодійний ярмарок, четвертий за ліком, відбувся 8 квітня у загальноосвітній школі №18, яка розташована в Коцюбинському. Її організатори: заступник директора з виховної роботи Ольга Вишинська, педагог Наталя Івановська та рада лідерів учнівського самоврядування «Весна». Діти представили на ярмарок власноруч виготовлені тістечка, папки, інші смачні вироби, а також вишиванки, вишиті бісером, шеврони. Від їх реалізації виручили 2,5 тис. гривень! Ці кошти перекажуть на рахунок благодійного фонду «Імені комбата 11 БТрО «Київська Русь» Гуменюка Олександра Леонідовича». Дружина комбата Олена Гуменюк-Торган на кошти, які надходять на цей рахунок, закупляє необхідні продуктові товари, військоове спорядження для бійців АТО.

Крім цього, діти названої школи особисто для військово-службовців фронту закупили продукти харчування.

Вл. інф.

ЦІННИЙ ВАНТАЖ – НА ПЕРЕДОВІ ПОЗИЦІЇ ФРОНТУ

Один із найактивніших волонтерів Київщини Руслан Догодаєв днями доставив на передові позиції фронту цінний вантаж – ліки та медичні препарати, 100 буханок хліба, 6 ящиків натуральних сухарів на суму близько 25 тисяч гривень! У формуванні гуманітарки активно допо-

магали головний лікар Коцюбинської лікарні, депутат Ірпінської міської ради Люд-

мила Бідула, директор Борщівського хімфармзаводу Людмила Безпалько та інші.

ЗА МАТЕРІАЛАМИ 68 СЕСІЇ

ГОРОДИ ІРПІНЦІВ ОПИНИЛИСЯ В ПРИВАТНИХ РУКАХ

Власне такий висновок можна зробити із звернення членів товариства «Городник». Як з'ясувалося, городи в заплаві річки Ірпінь, котрі 24 роки поспіль допомагали багатьом ірпінцям поповнювати вітамінами свої раціони, відтепер належать іншим особам. Їх землі передали в приватну власність без попередження й погодження з правлінням Товариства.

Мер Ірпеня пообіцяв товариству «Городник» краші ділянки, коли межі Ірпеня будуть розширені. Однак його представники, розуміючи, що така перспектива може бути довготривалою, не бачать іншого виходу, як ще на сезон залишитися на своїх городах. Але хто віддав землю в приватні руки? Міський голова не знає, бо вона знаходиться поза межами Ірпеня. Він порадив городникам звернутися до прокуратури, щоб з'ясувати, хто причетний до цього землевиділення. При цьому додав, що в Держкомземі має бути реєстр громадян, які отримали ці ділянки. тобто через це відомство можна знайти нових власників і домовитися, щоб вони дали можливість продовжити обробіток городів. Депутат Олег Сотніков з цього приводу зажадав: міська рада має зробити офіційний запит до відповідних інстанцій, аби з'ясувати всі обставини, хто наважився зазіхнути на землі, котрі багато років оброблялися ірпінцями,

а список нових землевласників оприлюднити в місцевій пресі.

ДОРОГАМ – НОВЕ ПОКРИТТЯ

Депутати ухвалили рішення щодо капітального ремонту доріг у місті та облаштування тротуарів, причому деяким шляхам пощастило отримати фінансування понад 1 мільйон грн. У результаті наміченого ремонту планується охопити новим покриттям цілу низку доріг, зокрема по вулицях Щаслива, Українська, Мінеральна, Чапаєва, Стельмаха, Полтавська, Шевченка та інших.

Надано пільги з земельного податку Будинку творчості письменників. Також ухвалено рішення щодо оподаткування власників гаражів. Один із керівників гаражного кооперативу, що в районі СМУ, висловив незадоволення з цього приводу. Мовляв, нас ще оподатковують, хоча ми власними силами й коштами облаштовували ці споруди. Очільник міста заспокоїв: сума податку невелика – становитиме від 10 до 15 грн. на місяць.

НОВИЙ БУДИНОК КУЛЬТУРИ Й ДВА ДИТСАДКИ

Депутати також ухвалили зміни до програми соціально-економічного розвитку селищ Ірпінського регіону. Згідно цієї програми в Гостомелі та Коцюбинському заплановано будівництво нових дитячих садочків. Міський голова Володимир Карплюк відзначив ініціативу відомого меце-

ната, депута міськради Юрія Прилипка, за кошти котрого в районі Баланівка, що в селищі Гостомель, ведеться капітальна реконструкція Будинку культури, де буде спортивний зал, приміщення для гуртків, нова сцена, а також облаштована паркова зона.

ЛЕНІНУ «СПИСАЛИ» ГОЛОВУ

Децю курйозним виявилось рішення про списання пам'ятника Леніну з балансу відділу культури. Як відомо, ідол радянської епохи після зняття з постаменту перед міськрадою не сховався від помсти і в парковій зоні – був свого часу повалений. Однак якщо його бронзову голову вдалося знайти та зберегти в міському історико-краєзнавчому музеї, то тіло зникло в невідомому напрямку, й можливо вже потрапило на переплавку.

СКВЕРУ НЕ ВИСТАЧАЄ ХУДОЖНИКІВ

Оновлений сквер по вулиці Паламарчука отримав ім'я заслуженого художника України Володимира Сидорюка. У контексті цього рішення варто наголосити, що даний сквер, зважаючи на його близькість до центральної площі, доцільно перетворити на своєрідну пейзажну алею, де б розміщувалися не лише таблички, де гуляти з собачками, а репродукції згадуваного митця, а ще заохотити сюди міських художників, як на Андріївському узвозі в Києві. Тут можна проводити курси юних митців тощо.

Валентин СОБЧУК

Вітаємо

ЗАСЛУЖЕНА НАГОРОДА

Голова Ірпінської регіональної Спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО Ігор Панасюк 3 квітня вручив дружині командира 11-го батальйону «Київська Русь» **Олені Гуменюк-Торган** медаль «За єдність України». Цією нагородою відзначають за відвагу, мужність тих, хто, ризикуючи життям, відстоює суверенітет України, хто з любов'ю до Батьківщини захищає свою землю, єднає Схід та Захід, залишається вірним народу України. Колектив Спілки щиро привітав пані Олену також із днем народження.

Вл. Інф.

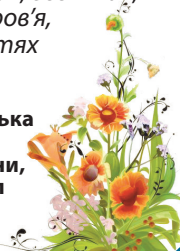
Вітаємо
з днем
народження

ФЕДУНА

Володимира Григоровича,
ЯКОВЦЯ
Альберта Віталійовича.

Бажаємо
днів щасливих, весняних,
міцного здоров'я,
радості в дітях
та внуках.

Ірпінська міська
організація
інвалідів війни,
Збройних сил
та учасників
бойових дій

У ЛІТОПИСІ ЛАУРЕАТІВ – НАШ ЗЕМЛЯК

Ігоря Панасюка за значний особистий внесок у розвиток ветеранського руху й патріотичне виховання молоді та з нагоди Дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав удостоєно ордена Богдана Хмельницького 3-го ступеня (Указ Прези-

дента України від 12 лютого 2014 року).

Ігор Валерійович є кавалером багатьох інших державних відзнак. Нещодавно про нього було опубліковано статтю в Довідковому енциклопедично-біографічному виданні «Державні нагороди України.

Кавалери та лауреати». На його сторінках досліджено біографію близько 400 кавалерів та лауреатів. Дуже приємно, що серед них і наш земляк, відомий громадський діяч Ігор Панасюк. Енциклопедія буде цікава всім патріотам України.

Вл. Інф.

3 ювілеєм

ВETERАН ЗУСТРІВ 90 ВЕСНУ!

1 квітня ірпінчанин **Дмитро Корнієнко** зустрів 90 весну! Він – жива легенда Великої Вітчизняної війни. Учасник взяття Рейхстагу.

«Я дивився багато разів смерті у вічі, – говорить Дмитро Петрович. – Але, дякуючи Богові, залишився живим. Можливо тому, що моїм оберегом на війні була іконка. Тоді, у грізні роки Великої Вітчизняної, ми, росія-

ни та українці, були єдиною сім'єю. Не те, що зараз. І від цього серце болить, сльози на очі навертаються».

З поважним ювілеєм Дмитра Корнієнка привітали голова регіональної Спілки ветеранів Афганістану Ігор Панасюк та Геннадій Мурашковський, який представляє громадську організацію «Фенікс». Ветерану вручили багаті продуктові

набори, побажали у здоров'ї та радості зустріти і столітній ювілей!

І ще про один подарунок варто сказати. Будівельники за сприяння громадської організації «Фенікс» в особі Олександра Масного перекирили шифером сарай Дмитра Корнієнка.

Ілона СЕМЕНЧУК

Свято

БАРВИ ВЕЛИКОДНЯ

Таку назву мав передсвятковий ярмарок, що пройшов в Ірпіні, по вулиці Шевченка.

Захід, організований відділом культури, активно підтримали народні умільці-жінки. Відвідувачі цього дійства просто неба мали можливість подивуватися красі барвистих вишитих картин, малюнків на декоративному посуді, помилуватися в'язаними речами, де перевтілені з ниток образи нагадували персонажі з казок, а практичні речі, як-от дамські сумочки, задовольнили б най-

вибагливіші смаки тих, хто любить етнографічний стиль.

Особливо великий інтерес проявили відвідувачі до великодніх писанок. Майстрині

цього «жанру» провели майстер-класи для всіх бажаючих навчитися творити візерунки на курячих яйцях з допомогою розігрітого воску.

Наймолодші вихованці міської музичної школи порадували присутніх піснями виступами.

Валентин СОБЧУК

ПАСКА ТРАДИЦІЙНА

Інгредієнти:

5 яєць, 1 склянка цукру, 0,5 л молока, 50 г дріжджів, борошно, 0,5 пачки маргарину.

ПРИГОТУВАННЯ:

Ретельно розтерти добіла яйця з цукром, підігріти молоко, розвести в ньому дріжджі, додати борошно. Змішати до утворення однорідної маси і поставити на 3 год у тепле місце. Потім додати ще борошна, замісити м'яке тісто і знову поставити у тепло. Коли тісто двічі чи тричі добре підійде і ви його «обімнете», треба розкласти у формочки і випікати. Щоб паски не підгоріли, накрийте їх папером.

СИРНА ПАСКА

Інгредієнти:

Сир – 400 грамів, яйця – 10 штук, масло вершкове – 100 грамів, сме-

тана або вершки – 1/2 склянки, цукор – 200 грамів, ваніль.

ПРИГОТУВАННЯ:

Сир протерти. Яйця відварити, відокремити жовтки і протерти їх через сито. Жовтки і розм'якшене вершкове масло добре розтерти, додати сир, сметану або вершки, цукор, ваніль. Після додавання кожного компонента розтирати. Коли маса для паски буде добре перемішана, викласти її в форму і виставити на холод.

ОГОЛОШЕННЯ

ЗМІНИЛАСЯ АДРЕСА ВETERАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ!

Ірпінська організація інвалідів війни, Збройних сил та учасників бойових дій, Ірпінська міська організація ветеранів України переїхали в нове приміщення за адресою: **вул. Пролетарська, 40 (ДЮСШ)**. Вхід з вул. Пролетарської (кабінет лікаря). **Тел. 55-577.**

Заходьте, телефонуйте!

Втрачений диплом спеціаліста серія KB № 43857016, виданий Міжрегіональною академією управління персоналу 30 липня 2012 року на ім'я **Михайла Сергійовича ШЕСТАКОВА**, вважати недейсним.

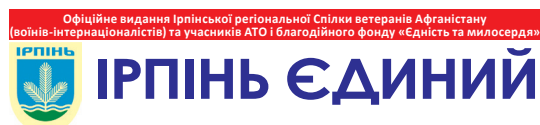
ВІДКРИВАЄТЬСЯ

літній дитячий
кінно-спортивний табір!

На території кінного клубу "РОДЕО" села Горенка.

За попереднім записом звертатися за тел. : **(050)1999798, (050)6407795.**

Кількість місць обмежена! З радістю чекаємо на вас!

Адреса: 08200, м. Ірпін', вул. 3. Алієвої, 64.
Тел. (067) 908 22 05. usva_irpin@ukr.net

Засновник – благодійний фонд «Єдність та милосердя». Свідectво про державну реєстрацію – КІ, №1606 від 03.02.2015 р.

Видане державною реєстраційною службою Головного управління юстиції у Київській області.

Видавець – Ірпінська регіональна Спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО. Розрахунковий рахунок № 26000135519

ПАТ «Райффайзен Банк Аваль», м. Київ МФО 380805, Код 24880885

Віддруковано у друкарні ТОВ «Інтерекспресдрук». Зам. №

Наклад 10 000

Надруковано на папері українського виробника.

Редакційна колегія.

Тел. (063) 759-98-30, (068) 947-22-87